

Kancelária Rady pre mediálne služby

Pracovný materiál Kancelárie Rady na zasadnutie Rady pre mediálne služby dňa 23. 4. 2025

Správne konanie: 0040/SKO/2025 (predch. č. 0140/SKO/2024)
Predmet: § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z.
Účastník konania: MAC TV s.r.o.
Správny orgán: Rada pre mediálne služby

Dátum: 14. 4. 2025

NÁVRH UZNESENIA:

Rada pre mediálne služby (ďalej len „Rada“) ako orgán príslušný podľa § 109 a § 110 zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách (ďalej len „zákon č. 264/2022 Z. z.“) v senáte 2 zloženom z predsedu senátu doc. Mgr. Pavla Izraela, PhD. a členiek senátu Mgr. Andrey Cox a Mgr. Kataríny Začkovej, v súlade so zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, rozhodla, že účastník správneho konania č. 0040/SKO/2025 (predch. č. 0140/SKO/2024),

MAC TV s.r.o., so sídlom: Brečtanová 1, 831 01 Bratislava, IČO: 00 618 322,

porušil

povinnosť ustanovenú v § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z.

tým,

že na programovej službe JOJ 24 dňa 23. 8. 2024 o cca 17:33 hod. odvysielal program *Štúdio 24*, ktorý obsahoval kritické vyjadrenia politológa Grigoriya Mesežnikova na adresu politikov vládnej koalície, strán vládnej koalície a prezidenta Slovenskej republiky, a to bez odvysielania iných relevantných názorov či relevantných stanovísk alebo protiargumentov, pričom moderátorka tieto vyjadrenia a názory dostatočným spôsobom nevyvažovala, čím prišlo k nezabezpečeniu objektívnosti a nestrannosti programu aktuálnej publicistiky,

za čo mu ukladá

podľa ustanovenia § 134 písm. a) zákona č. 264/2022 Z. z. sankciu – **upozornenie na porušenie zákona.**

Úloha:

Kancelária Rady vydá písomné vyhotovenie rozhodnutia o uložení sankcie a doručí ho účastníkovi konania.

T: 23. 5. 2025

Z: PO

Úloha:

Kancelária Rady oznámi podávateľovi podnetu na preverenie výsledok prešetrenia podnetu.

T: 5. 5. 2025

Z: AO

* * *

Rada na svojom zasadnutí dňa 6. 11. 2024 začala správne konanie voči vysielateľovi MAC TV s.r.o. vo veci možného porušenia **§ 25 písm. b)** zákona č. 264/2022 Z. z. v súvislosti s tým, že na programovej službe JOJ 24 dňa 23. 8. 2024 o cca 17:33 hod. odvysielal program *Štúdio 24*, v ktorom mohlo dôjsť k porušeniu povinnosti zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť programu aktuálnej publicistiky.

Oznámenie o začatí správneho konania bolo účastníkovi konania doručené dňa 11. 12. 2024, na základe čoho sa začalo správne konanie č. 0040/SKO/2025 (predch. č. 0140/SKO/2024). Účastník konania bol súčasne vyzvaný, aby v lehote najneskôr do 10 dní od doručenia oznámenia v súlade s § 33 ods. 1 a § 34 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní zaslal svoje stanovisko, prípadne navrhol dôkazy a vyjadril sa k podkladom pre rozhodnutie v predmetnom správnom konaní. Súčasne bol účastník konania upozornený, že pokiaľ svoje práva v stanovenej lehote nevyužije, Rada môže rozhodnúť vo veci aj bez jeho stanoviska, pokiaľ uzná, že podklady a dôkazy zhromaždené v správnom konaní sú dostačujúce podľa § 46 správneho poriadku. Prílohou oznámenia o začatí správneho konania bol záznam vysielania programu *Štúdio 24* odvysielaného dňa 23. 8. 2024 o cca 17:33 hod. na programovej službe JOJ 24 a prepis/popis skutkového stavu.

Dňa 20. 12. 2024 bolo Rade doručené vyjadrenie účastníka konania k predmetu správneho konania.

Subjektívna 6-mesačná lehota na uloženie sankcie začala v zmysle § 135 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. plynúť dňa 6. 11. 2024 a uplynie dňa 6. 5. 2025. Objektívna 18-mesačná lehota na uloženie sankcie začala v zmysle § 135 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. plynúť dňa 23. 8. 2024 a uplynie dňa 23. 2. 2026.

* * *

Prepis/popis skutkového stavu

Monitorované vysielanie: Štúdio 24

Deň vysielania: 23. 8. 2024

Čas vysielania: 17:33 hod.

Vysielanie bolo monitorované zo záznamu Rady.

časový kód záznamu o cca:

- 17:33 hod. – začiatok programu Štúdio 24

- 17:54 hod. – koniec programu Štúdio 24

Hana Zavřelová Gallová, moderátorka: „Robert Fico predložil oficiálne návrh na odvolanie podpredsedu parlamentu a opozičného lídra Michala Šimečku. Tibor Gašpar avizuje, že v rámci lex atentát 2 sa môže riešiť aj organizácia protestov a zvolenie nového predsedu parlamentu je stále v nedohľadne. O aktuálnej politickej situácii sa teraz budeme rozprávať s prezidentom Inštitútu pre verejné otázky pánom Grigoriom Mesežnikovom. Dobrý deň.“

Grigori Mesežnikov, Inštitút pre verejné otázky (prostredníctvom telemostu): „Dobrý deň prajem.“

moderátorka: „Začnime teda tým, čo Robert Fico potvrdil na tlačovej besede, a teda, že koalíčným partnerom predostrie oficiálny návrh na odvolanie Michala Šimečku z funkcie podpredsedu parlamentu. Na tlačovke prezentoval, akým spôsobom jednotliví členovia jeho rodiny čerpali verejné zdroje na svoje aktivity. Môžeme hovoriť o nejakej koalíčnej protiofenzíve ako reakcii na opozičné protesty?“

Grigori Mesežnikov: „Vy sa ma pýtate na politické súvislosti tejto celej kauzy, samozrejme sa k tomu dostanem, ale ak mi dovoľíte aspoň troma vetami pripomenúť, ja som teda taký pamätník a v roku 1989 človek menom Miloš Jakeš tiež podobným spôsobom sa snažil umelcov, v tomto prípade to boli umelci, diskvalifikovať ich nejakými príjmami. No ja sa usmievam. Samozrejme, že to nie je vec na veľkú radosť, čo Robert Fico tu predviedol. Ja si myslím, že zavádzajúcim spôsobom menej informovaných ľudí proste informoval, ale veľmi zavádzajúcim spôsobom, ako fungujú rôzne mimovládne organizácie. Uvádza nejaké veľké obrovské ako sumy. Pritom v týchto projektoch, pokiaľ vieme, sa na týchto projektoch zúčastňujú desiatky, možno dokonca aj stovky ľudí. Ale teraz k tejto vašej, tejto vašej otázke, hej, k tej politickej, politická súvislosť toho, čo vlastne vládna koalícia momentálne plánuje. Ja si myslím, že toto je taký individuálny takpovediac podnik Roberta Fica, ktorý naozaj vidí, že mu vyrástla veľká konkurencia politická. Progresívne Slovensko je dnes stabilnou, etablovanou a stále rastúcou politickou silou. Demonštruje schopnosti spolu s ďalšími opozičnými stranami naozaj mobilizovať ľudí v absolútne legálnej, povedal by som, že spravodlivej veci. Proste kritika politiky vlády je povinnosťou opozície. A keď sa blokujú parlamentné mechanizmy, a toho sme svedkami už v podstate od októbra, toho takého autoritárskeho prístupu vládnej koalícii, no tak potom samozrejme ľudia využívajú možnosti dané ústavou a zákonom. Robert Fico potrebuje to nejakým spôsobom prebiť. Tak teraz zahltí priestor, zahltí priestor po tých dvoch úspešných verejných akciách v Bratislave týmito svojimi, povedal by som, že zavádzajúcimi tvrdeniami. Zaznelo v jeho vystúpení strašne veľa akože lží a zároveň aj zavádzanie. Teraz očakáva, že verejnosť bude venovať pozornosť presne tomuto. Myslí si, že sa mu podarí diskvalifikovať Michala Šimečku ako lídra opozície. A teda keď už, keď už cíti, že celkom sa mu to zrejme nepodarí, pretože ľudia majú právo povedať slobodne svoj názor, tak chce oslabiť opozíciu práve týmto pokusom odvolať Michala Šimečku. Robert Fico takto postupoval aj v minulosti a vieme, že po tom

atentáte on je presvedčený, že samozrejme sa pripravujú rôzne ďalšie opatrenia teda zamerané proti nemu. No tak je to pomstychtivý človek. Chce oslabiť opozíciu. Či teda celá vládna koalícia toto podporí, nedokážem posúdiť, pretože nie je jasné, že čo by to znamenalo, tá koalíčná protiofenzíva. Zatiaľ vieme, že na mítingy vychádzajú vo veľkom počte priaznivci opozície, ľudia občiansky orientovaní. Ako by to bolo v prevedení opačnom takpovediac, tak to fakt nedokážem posúdiť, ale toto môžeme rozobrať pri tých ďalších otázkach.“

moderátorka: „V podstate jedno ste mi už zodpovedali, či si myslíte, že teda koalícia bude podporovať Roberta Fica v tomto, povedali ste, že to ešte neviete, ale pozrime sa na tú reakciu teda opozície. Tá už avizovala, že ak bude Michal Šimečka odvolaný, opustia všetky parlamentné funkcie. Je to podľa vás adekvátne a správna reakcia?“

Grigorij Mesežnikov: „No tak... podívajcie sa. Zatiaľ toto je potvrdené iba Slobodou a Solidaritou. Ja si myslím, že je to niečo, čo vysielá signál o tom, že mechanizmy parlamentnej demokracie na Slovensku nefungujú tak, aby sa akceptovali absolútne legitímne návrhy opozície. Opozícia je samozrejme, že menšina. To znamená, opozícia nemá možnosť presadiť svoje riešenia, keď nedokážu získať na svoju stranu aspoň časť vládnych koalíčných poslancov. Ale podľa mňa je priam, by som povedal, bazálnou povinnosťou vládnej koalície akceptovať napríklad procedurálne návrhy, procedurálne návrhy opozície a vidíme, že metódou obštrukcie sa bráni v podstate otvorení schôdzi, mimoriadnych schôdzi navrhovaných opozíciou. Takže reakciu zo strany opozície môže byť, aj teda bude to, samozrejme, veľmi tvrdý, veľmi tvrdá odpoveď, veľmi zrozumiteľná, ak v opozícii sa nájde v tomto zhoda. No tak Progresívne Slovensko, SaS predpokladám, že v tomto zhodu nájdu. Uvidíme, ako sa zachovávajú dve ďalšie opozičné strany, to je KDH a Hnutie Slovensko. Ale nebol by som prekvapený, keby aj oni sa k tomu pridali. Navyše, Hnutie Slovensko, bývalé OĽaNO, na čele ktorého stojí Igor Matovič, ten sa dávnejšie dostával do konfrontácie s tými silami, ktoré sú momentálne vo vláde, takže skôr by som čakal, že teda toto Hnutie sa pridá a uvidíme, že aj KDH. KDH by mu musela teraz tú situáciu vyhodnotiť. Ja si myslím, že na Slovensku prebieha naozaj zápas o zachovanie demokratického režimu. Súčasná vláda uplatňuje politiku širokej spoločensko-politickej revízie a myslím si, že je celkom pochopiteľné, že značná časť, tá druhá polovica, možnože numericky o čosi menšia vzhľadom na posledné parlamentné a prezidentské voľby, ale je to polovica obyvateľstva krajiny, teda mobilizovaná časť. Chcem povedať, že aj voliči, ktorí podporili strany, ktoré vytvorili tú vládnu koalíciu po posledných parlamentných voľbách, dokopy oni stále netvoria väčšinu celého obyvateľstva. To je stále menšina. Takže tento taký uzurpačný syndróm, ktorý demonštruje momentálne vládna koalícia, myslím si, že môžu na to sami doplatiť.“

moderátorka: „Myslíte si teda, že by toto mohol byť mobilizačný moment pre celú opozíciu, ktorá doteraz nie vždy našla spoločnú reč?“

Grigorij Mesežnikov: „No tak myslím si, že zatiaľ tá spoločná vec v tých základných veciach, spoločná reč, bola dosiahnutá a to je práve to fungovanie parlamentnej demokracie. No vieme, že tá koalícia sa skladá z ideologicky veľmi takých ako rozmanitých segmentov. Sú tam progresívcia, liberáli, Libertariáni, sú tam konzervatívci. Takže treba asi vychádzať z toho, že v niektorých otázkach tá zhoda nebude. Ale teraz ide o procedurálnu stránku fungovania demokracie, takže by som, som už povedal, by som nebol prekvapený, keby v tejto základnej, povedal by som, že procedurálnej stránke, či tu budeme mať demokraciu parlamentnú, alebo tu bude jedna strana alebo jedno vládne zoskupenie, ktoré vôbec nereprezentuje celú väčšinu obyvateľstva, že bude vnucovať svoju vôľu. Takže áno, môže to byť, môže to byť istý taký povzbudzujúci moment, ale tá mobilizácia, to je stále, to je stále proste od začiatku činnosti tejto vlády séria masových protestov, demonštrácií, rôznych podujatí, pochodov a tak ďalej. Myslím si, že tých ľudí dostáva na námestia, do ulíc, pretože to bola veľmi oslovujúca téma. Ľudia cítia, že proste tu dochádza naozaj k zmenám v oblasti politickej demokracie a potvrdením toho sú aj postoje Európskej únie, Európskej komisie. To, čo dnes predseda vlády sa snažil takým ako bagatelizujúcim spôsobom akosi zhodiť zo stola, sme pripravili nejakú odbornú reakciu na list alebo stanovisko Európskej komisie, a že tam sú vlastne tie fakty a nie nejaké vycucané z prsta alebo z nejakých novinových článkov informácie. No tak fakt musím sa znova pousmiať. Európska komisia tu má zastúpenie, ktoré svojou kvalifikáciou, svojimi schopnosťami, skúsenosťami, je tak potentné pracovisko, že nepotrebuje vyťahovať nejaké články. Proste monitoring je tu každý deň, je to vyhodnotenie tej situácie a tie listy, ktoré Európska komisia posielala slovenskej vláde, sú priam,

povedal, zdrvivúce. No tak tu dochádza k zhode medzi občanmi, ktorým záleží na demokracii, a Európskou komisiou a Roberta Fica to samozrejme štie.“

moderátorka: „No, objavil sa po dlhšom čase prezident, ktorý sa vyjadril k aktuálnej politickej situácii prostredníctvom sociálnej siete. Ako môžeme zhodnotiť vyjadrenie Petra Pellegriniho a teda aj s tým časovým odstupom, keď sa nevyjadroval k rôznym veciam, ktoré sa diali?“

Grigorij Mesežnikov: „Úryvok z jeho vystúpenia zaznel aj, teda vo vašom vysielaní a musím povedať, že ten úryvok práve potvrdzuje, že to, čomu by sa chcel pán prezident vyhnúť v podstate hneď v tomto svojom úvode aj urobil. Pretože on síce tvrdí, že by sa nerád vtiahol do nejakých straníckych sporov, ale celá dikcia jeho vystúpenia v podstate bol naratív vládnej koalície a odsúdenie opozície. Toto teda ako nadstranícky prezident nerobí. Samozrejme, že on je stále súčasťou tej vládnej koalície, hoci dnes už je v inom ústavnom postavení, neformálnou, neformálnou súčasťou vládnej koalície. Zaujímal pozície od toho októbra 2023 bez ohľadu na to, či už bol prezident, alebo ešte pôsobil vo funkcii predsedu parlamentu, aj keď teda bol aj lídrom tej druhej najsilnejšej koalícnej strany, zaujímal stanoviská, ktoré pochopiteľne iba posilňovali tú vládnu koalíciu. Keď bol súčasťou vládnej koalície, podľa mňa by to, teda aj to vyzeralo celkom, povedal by som, že primeraným spôsobom. Hoci vieme, keď odchádzal zo SMERu, tak chcel sa od SMERu odlíšiť a vytýkal SMERu práve také praktiky, ktoré momentálne Smer znovu prevádzkuje. No ale keď sa stal prezident, tak očakávania boli, ja si myslím, že nie celkom opodstatnené, ale predsa len, že svoj postoj trochu skoriguje. Dnešné vystúpenie pána prezidenta potvrdzuje, že vôbec sa nezmenil v ničom. Rovnako pristupuje k vývoju demokracie. Tvrdí, že on zasiahne vždy vtedy, keď bude mať pocit, že dochádza k obmedzovaniu demokracie a právneho štátu. Myslím si, že takých príležitostí už mal viacero a vôbec nereagoval.“

moderátorka: „Podme sa teraz chvíľku venovať protestom. Ak bude predseda Progresívneho Slovenska odvolaný z funkcie, myslíte si, že to bude aktivizovať ďalšie protesty a možno ešte vo väčšej miere ako doteraz?“

Grigorij Mesežnikov: „Znovu by som to nevytlúčil. Občania majú ústavné právo vyjadriť svoj nesúhlas, teda je to zhromažďovacie právo. Tak opozícia zorganizovala veľmi úspešné dva mítingy, dokonca teda ten prvý nebol organizovaný ani opozíciou. To boli občianske združenia, hej, to boli kultúrni pracovníci, umeleckí predstavitelia. Tam tá druhá akcia už bola zvolaná teda na návrh dvoch opozičných strán. Totižto nie je dôvod, aby opozičné strany iba na základe zavádzajúcich informácií a proste presadzovanie tohto dosť, by som povedal, prehľadného naratívu o tom, že vraj líder Progresívneho Slovenska využíva občianske protesty na to, aby mohol byť, ako povedal Robert Fico, použil neuveriteľný výraz, že pricucnutý k štátnemu rozpočtu alebo k štátu, tak nie je dôvod, aby obmedzoval svoje aktivity. Opozícia sa nedopúšťa ničoho nelegálneho, ničoho nezákonného. Naopak, myslím si, že oprávnenie zrovna v tej situácii, keď sa rozhoduje o demokracii a k moci prišli sily, ktoré s demokraciou liberálnou teda nemajú dobré úmysly. Sú to sily, ktoré vo svojich krokoch aj dnes naozaj pripomínajú nielen teda predchádzajúce vlády Roberta Fica alebo vlády Vladimíra Mečiara, ale dokonca vlády prednovembrové. No Miloš Jakeš v roku '89 a Robert Fico dnes, tak ako sám hovorí pán premiér, tak to je ako cez kopirák.“

moderátorka: „Tibor Gašpar avizuje v rámci lex 2 aj zmeny, pokiaľ ide o organizáciu verejných zhromaždení, a teda aj protestov. Zámerom je, aby z nich vymizli nenávistné prejavy. Ako vnímate tento zámer a je to vôbec možné podľa vás realizovať?“

Grigorij Mesežnikov: „To som zvedavý. To som zvedavý, že akým spôsobom budú obmedzovať tzv. nenávistné prejavy. Ja sa iba pýtam, však všetci máme ešte akúsi pamäť, navyše internet samozrejme zachováva túto pamäť aj v takej vizuálnej podobe, že čo všetko zaznievalo na manifestáciách, ktoré zorganizovala opozícia po roku 2020. Čo tam zaznievalo? Aké nenávistné prejavy pán Gašpar zbadal na posledných mítingoch napríklad v Bratislave? Žiaden nenávistný prejav tam nebol. Môžem to potvrdiť ako účastník. Ako účastník pozorovateľ. Zatiaľ čo rôzne vulgárne, až povedal by som, že na násilie vyzývajúce výroky na rôznych manifestáciách, ktoré strana SMER aj s pridruženými stranami organizovali v období COVIDu napríklad, alebo proti pani prezidentke, tak to boli naozaj nenávistné prejavy. Takže mali by sa pozrieť do zrkadla predovšetkým tí ľudia, ktorí chcú obmedziť teraz ústavné právo slušných občanov. Slušní občania sa nedopúšťajú nejakých agresívnych, násilných alebo nenávistných rečí. Takže akým spôsobom by oni to chceli zadefinovať? No je to pokus v podstate o politickú cenzúru. Určite im to nevyjde. Nie som si istý vôbec, že sa pokúsia niečo také, že prijať takýto zákon ako lex atentát 2. Už tým prvým lex atentátom už tým obmedzili v podstate právo zhromažďovať

sa, ale ešte stále v takej podobe, ktoré myslím si, že neohrozuje organizovanie samotných tých podujatí, najmä teda tých veľkých podujatí. Ale obmedziť obsah vystúpení na podujatí? Však my tu máme trestný zákon. Trestný zákon presne definuje to, čo nesmie byť súčasťou verejného priestoru a to je rozširovanie proste nenávisť na rasovej, na rasovom základe. Je zakázaná propagácia fašizmu a ďalších ako totalitných hnutí a tak ďalej. To všetko je definované v zákone. Ak náhodou zaznie na nejakej manifestácii niečo, čo je v rozpore so zákonom, tak je, povedal by som, že psou povinnosťou tých, ktorí na to upozorňujú, aby podali trestné oznámenia. Ale regulovať obsah? Naozaj vystúpenie rečníkov na manifestácii, no tým by sa Slovensko naozaj dost prepadlo v očiach demokratického sveta. Aj tak už tá naša reputácia je dosť naštrbená. I keď naštrbená konkrétnymi ľuďmi. Ale teda určite to neslúži dobrému imidžu krajiny. Ale ešte obmedziť vystúpenie, proste regulovať obsah vystúpení na námestiach? No to je proste nezmysel.“

moderátorka: „No a ešte je tu Andrej Danko, ktorý chce spoločný koaličný protest na podporu vlády. Má toto šancu podľa vás na väčší úspech?“

Grigorij Mesežnikov: „Andrej Danko, jeho strana získala teraz v tých posledných voľbách európskych v percentuálnom vyjadrení 1,90 % a je to 28 tisíc voličov. No tak nech ukáže Andrej Danko akú má on reálnu podporu. No nech skúsia zorganizovať. Nech skúsia zorganizovať protesty. Dnes Robert Fico sa vyjadroval dosť takým, povedal by som, že spôsobom, síce urobil poklonu Andrejovi Dankovi, že aký je nápaditý politik, ale povedal by som, že tak skrytou podobou sa dištancoval od myšlienky niečo zorganizovať spoločné. Spoločné akcie v podaní Andreja Danka... Tak znovu, ja som pamätník a teda analyzujem tú situáciu, sledujem samozrejme aj prejavy povedzme tých politikov, nejaké komunikačné stratégie, nejaké interakcie s elektorátom, no priznám sa, že si nespomínam, že by Andrej Danko v pozícii predsedu Slovenskej národnej strany zorganizoval nejaký protest, ktorý by bol porovnateľný s tým, čoho sme svedkami boli v minulých mesiacoch. Takže držím mu palce, ale neočakávam, že príde veľa ľudí. Ja si myslím, že skôr to bude akcia, ktorá Andreja Danka bude diskreditovať. Tak ako svojho času celkom nedávno sa chcel zúčastniť na prezidentských voľbách, ale napokon tesne pred prezidentskými voľbami ako z tejto súťaže odstúpil. No tak ja si myslím, že to sú skôr reči, ale realita asi bude odlišná.“

moderátorka: „No Robert Fico sa dnes vyjadril k Andrejovi Dankovi aj v súvislosti s postom predsedu Národnej rady, a tým premostím na tretiu avizovanú otázku, ktorú vám chceme položiť. Myslíte si, že koalícia je ešte vôbec schopná dohody na tomto poste?“

Grigorij Mesežnikov: „No ja by som vlastne začal teraz s tým, že aj podľa toho, ako vystúpil pán prezident, otázka o tom, či Michal Šimečka bude odvolaný z pozície podpredsedu vlády alebo nie, ja si myslím, že bude odvolaný. Dokonca, povedal by som, že už dnes, po dnešnom vystúpení pána prezidenta Pellegriniho nepochybujem, že takúto silu oni samozrejme nájdú. Lenže Hlas ako veľmi lojálny člen vládnej koalície, ktorý fakt ako hlasuje úplne rovnakým spôsobom, nie je žiaden rozdiel medzi SMERom, SNS a Hlasom, tak pokiaľ ide o otázky, ktoré súvisia, priam by som povedal, so záležitosťami týkajúcimi sa priamo predstaviteľov Hlasu a oni majú samozrejme nárok v súlade s koaličnou dohodou, že túto funkciu majú. Takže podľa mňa toto budú držať až, povedal by som, že zubami nechtami. To znamená, že túto pozíciu určite nebudú chcieť pustiť. Ja chápem, prečo Robert Fico chce Andrejovi Dankovi, ktorý podľa neho je taký vynikajúci predseda Národnej rady, prečo ho chce tam znovu inštalovať. Pretože potrebuje si zaistiť lojalitu a väčšina v parlamente je naozaj dosť krehká. A preto ak Andrej Danko bude predsedom parlamentu, tak pravdepodobnosť upevnenia zväzku medzi týmito dvoma stranami podľa mňa tá bude ešte väčšia. Ale Hlas. Podľa mňa tou červenou čiarou pre Hlas je práve strata nejakej mocenskej pozície, na ktorú majú nárok v súlade s tou koaličnou dohodou. Takže na tejto otázke podľa mňa zhoda o tom, že Andrej Danko by mal byť predsedom parlamentu, podľa mňa sa nenájde. A tu zas by bolo dobré pripomenúť, čo všetko Andrej Danko hovoril o Petrovi Pellegrinimu pred prezidentskými voľbami. Andrej Danko povedal, že on kandiduje iba na to, že vystavil svoju kandidatúru, aby Peter Pellegrini nebol prezidentom. No tak ako strana Hlas môže sa postaviť dnes k tomu, že majú nárok na funkciu predsedu parlamentu? Ten prezident bol zvolený. Andrej Danko s hanbou z prezidentských volieb odstúpil a teraz chce obsadiť jeho mesto, teda vo funkcii predsedu parlamentu? Tak v tomto myslím si, že Hlas bude sa biť až do poslednej kvapky krvi.“

moderátorka: „Uvidíme teda kedy a ako sa táto otázka vyrieši. My vám ďakujeme veľmi pekne za váš vklad. To bol prezident Inštitútu pre verejné otázky pán Grigorij Mesežnikov. Ešte raz ďakujeme za váš čas a prajem ešte pekný deň. Dovidenia.“

Grigorij Mesežnikov: „Ďakujem aj ja. Bolo mi potešením. Všetko dobré prajem. Dovidenia.“

moderátorka: „Ďakujeme.“

* * *

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. „Poskytovateľ obsahovej služby poskytuje obsahovú službu slobodne a nezávisle. Do jej obsahu možno zasahovať iba na základe zákona a v jeho medziach.“

Podľa § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z.: „Vysielať, ktorý nepodlieha samoregulačnému mechanizmu zapísanému do evidencie podľa tohto zákona, regulujúcemu aj oblasť všestrannosti informácií, názorovej plurality a objektívnosti a nestrannosti programov, je povinný zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajských programov a programov aktuálnej publicistiky; názory a hodnotiace komentáre musia byť oddelené od informácií spravodajského charakteru.“

* * *

Ako bolo uvedené vyššie, dňa 23. 8. 2024 o cca 17:33 hod. bol na televíznej programovej službe JOJ 24 odvysielaný program *Štúdio 24*.

Obsahom programu bola diskusia s hosťom, ktorým bol Grigorij Mesežnikov, politológ a prezident Inštitútu pre verejné otázky. Témami diskusie bolo aktuálne politické dianie. Host programu Grigorij Mesežnikov počas priebehu programu uvádzal okrem iného vyjadrenia na adresu prezidenta Slovenskej republiky Petra Pellegriniho alebo predstaviteľov vládnej koalície, vyjadrenia na adresu vládnej koalície, vrátane vyjadrení týkajúcich sa odvolávania Michala Šimečku z postu podpredsedu Národnej Rady Slovenskej republiky, vyjadrenia o zámeroch alebo politickej taktike strán vládnej koalície, vyjadrenia na adresu opozičných strán, o politickej taktike opozičných strán, o protestoch proti politike vlády Slovenskej republiky, o avizovanom zákone tzv. Lex atentát 2 a súvisiacom zámere obmedziť nenávisťné prejavy na protestoch alebo o situácii vo vládnej koalícii.

Podľa § 8 ods. 4 zákona č. 264/2022 Z. z. „Aktuálna publicistika je program tematicky spätý so spravodajstvom, ktorý obsahuje komentáre k správam a udalostiam, analýzy vývoja, politické stanoviská k udalostiam alebo názory politikov na jednotlivé témy.“ Predmetný program *Štúdio 24* vzhľadom na svoj obsah a témy, späté so spravodajstvom, vzhľadom na to, že sa zaoberal aktuálnym politickým dianím, a vzhľadom na to, že obsahoval komentáre k správam a udalostiam, spĺňa znaky aktuálnej publicistiky.

Rada začala správne konanie z dôvodu možného porušenia povinnosti zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť programu aktuálnej publicistiky podľa § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z., a to vzhľadom na to, že ku prezentovaným vyjadreniam a názorom hosta Grigorija Mesežnikova v programe v dostatočnej miere neodznali iné relevantné názory, pohľady alebo relevantné protiargumenty a moderátorka tieto vyjadrenia ani dostatočným spôsobom nevyvažovala alebo v dostatočnej miere nekládla vyvažujúce, resp. doplňujúce otázky, v dôsledku čoho predmetný program mohol pôsobiť jednostranne a nevyvážene. Vychádzajúc z vyššie uvedeného preto podľa Rady vzniklo dôvodné podozrenie, že mohlo dôjsť k porušeniu povinnosti vysielať podľa § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť programu aktuálnej publicistiky.

Účelom správneho konania bolo teda preveriť podozrenie z porušenia § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. zo strany vysielať.

* * *

Všeobecné východiská posudzovania objektivity, nestrannosti a vyváženosti spravodajských programov a programov aktuálnej publicistiky:

Účelom povinnosti vysielateľa zabezpečiť objektivitu a nestrannosť spravodajských programov a programov aktuálnej publicistiky podľa § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. je zabezpečenie možnosti pre recipientov (divákov, poslucháčov), aby si mohli slobodne vytvoriť na predmetnú tému názor na základe pluralitných a rozmanitých, resp. rôznorodých informácií.

Za hlavné kritériá objektivity sa vo všeobecnosti považujú: relevancia, transparentnosť, presnosť, úplnosť, vecnosť, vyváženosť, rôznorodosť, aktuálnosť, zrozumiteľnosť, osvojenie si pozície odstupu a neutrality vo vzťahu k predmetu spravodajstva, absencia stránenia.

V predmetnom prípade bolo potrebné posúdiť, či boli v predmetnom programe boli v náležitej miere dodržané kritériá, resp. požiadavky **vyváženosti a rôznorodosti**.

Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sžo 33/2013 zo dňa 3. 6. 2014 účelom ustanovenia o povinnosti vysielateľa zabezpečiť objektivitu a nestrannosť programov „...je vytvorenie priestoru pre diskusiu o otázkach, ktoré sú predmetom verejného záujmu, pri súčasnom zamedzení zneužitia vysielacieho času v spravodajských a politicko-publicistických programoch na prezentovanie jednostranne zameraných informácií. Je zrejmé, že **mediálna prezentácia názorov len jednej názorovej skupiny je v demokratickej spoločnosti nežiaducim javom**, čo vyplýva aj z rozhodovacej činnosti Európskeho súdu pre ľudské práva.“

Európsky súd pre ľudské práva v rozhodnutí vo veci *NIT S.R.L. v. Moldavsko* (rozhodnutie Veľkej komory z 5. 4. 2022) uviedol, že „ako sa uvádza v odporúčaní Výboru ministrov CM/Rec (2007)2 o pluralite médií a rozmanitosti mediálneho obsahu...“, „pluralizmus informácií a rozmanitosť mediálneho obsahu nebudú automaticky zaručené znásobením prostriedkov komunikácie ponúkaných verejnosti“. Vyžaduje sa **zaručenie rozmanitosti celkového obsahu programu, čo najviac odrážajúceho rôznorodosť názorov, s ktorými sa možno stretnúť v spoločnosti, na ktorú sú programy zamerané**.“

Z judikatúry súdov však tiež vyplýva, že požiadavky vyváženosti a rôznorodosti nemožno uplatňovať mechanicky, ale uplatnenie týchto požiadaviek sa vždy musí prispôbiť špecifickým okolnostiam konkrétneho prípadu, napr. téme programu alebo typu programu. Najvyšší súd SR vo vyššie citovanom rozsudku sp. zn. 3 Sžo 33/2013 uviedol: „**Pojmy objektivita a nestrannosť sú pružnými právnymi pojmami, ktoré nie je možné presne právne definovať, ich obsah sa môže meniť, býva podmienený okolnosťami prípadu, na ktorý sa aplikuje právna norma. Tieto pojmy nie je možné explicitne definovať pre otvorený okruh prípadov, keďže jednotlivé informácie a vyjadrenia je nutné vnímať v kontexte ich použitia, a to aj s prihliadnutím na osoby, ktoré dostanú v konkrétnom príspevku priestor na vyjadrenie.**“

Potrebná miera naplnenia jednotlivých kritérií objektivity teda vždy závisí od okolností konkrétneho prípadu a pri jej posudzovaní je tiež potrebné zohľadniť aj na jednej strane právo na slobodu prejavu vysielateľa a právo verejnosti na informácie a na druhej strane potrebu ochrany ústavných a verejných záujmov vo vysielaní.

Vzhľadom na absenciu judikatúry slovenských súdov, ktorá by sa špecificky a detailne zaoberala predmetnou problematikou je možné v rámci komparatívnej právnej argumentácie poukázať aj na rozhodnutia Ústavného súdu ČR a Najvyššieho správneho súdu ČR. Tieto interpretujú podobnú právnu úpravu, resp. zákonnú požiadavku „objektivity a vyváženosti“ spravodajských a politicko-publicistických programov zakotvenú v českom právnom poriadku.¹

¹ Relevancia použitia judikatúry českých súdov je okrem obdobnej právnej úpravy podporená aj skutočnosťou, že sa ide o členský štát EU. V harmonizovaných oblastiach je judikatúra iných členských štátov EU v použiteľná

Porovnaniu požiadavky vyváženosti programov spravodajstva a programov politickej publicistiky (ktoré sú obdobou programov aktuálnej publicistiky) sa podrobne venoval rozsudok Najvyššieho správneho súdu Českej republiky č. k. 7 As 36/2012-24 zo dňa 3. 4. 2012, v ktorom súd uviedol: „K pojmom zpravodajství a publicistika, jakož i objektivita a vyváženost, se podrobněji vyjádřil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 26. 5. 2010, č. j. 3 As 6/2010 - 71. Vyšel především z žurnalistické doktríny (...), podle níž **je úkolem zpravodajství pohotově přinášet věcnou informaci o aktuální události, kdežto účelem publicistických sdělení je informace komentovat a hodnotit, své adresáty pak získávat, přesvědčovat a vybízet.** Smyslem zpravodajství je tedy výlučně veřejnost nezaujatě informovat, teprve **cílem publicistiky je veřejné mínění ovlivňovat.** Objektivita je základním požadavkem kladeným na zpravodajství, které se pokouší věcně, nestranně a nemanipulativně oddělit zprávu od komentáře. Ústřední charakteristikou takového postupu je ověřování pravdivosti výpovědi. Pojem objektivita tedy v sobě zahrnuje správnost (přesnost), transparentnost (uvádění pramenů) a věcnost (absence vlastních hodnocení). Nevyvážeností je pak skrytá forma stranickosti, kdy jsou v určité kontroverzní situaci některé názory potlačovány ve prospěch názorů jiných. Zásada vyváženosti tak spočívá v požadavku na rovnoměrné zastoupení politických alternativ, co do rozsahu a úpravy zpravodajství. **Důraz na důsledné dodržování zásad objektivit a vyváženosti bude u zpravodajství o poznání větší, než v případě pořadů publicistických. Minimálně aspekt věcnosti se pak v publicistice z povahy věci neuplatní vůbec. Míra tolerance vůči případným prohřeškům proti zákonem postulovaným zásadám objektivit a vyváženosti bude různá v závislosti na tom, půjde-li o pořad publicistický či o zpravodajskou relaci.** (...) Vzhledem k tomu, že zásada objektivit byla v daném případě porušena v pořadu zpravodajském, lze takové pochybení dle názoru Nejvyššího správního soudu hodnotit jako **relativně závažnější, než stalo-li by se tak v pořadu politicko-publicistickém.**“

Najvyšší správny súd Českej republiky v rozsudku č. k. 10 As 100/2020-35 zo dňa 30. 9. 2020 uviedol: „**Smyslem zákonného rozlišení pořadů zpravodajských a pořadů publicistických je umožnit divákům učinit si vlastní názor na co nejobjektivněji prezentovaná fakta (u pořadů čistě zpravodajského charakteru, kde by provozovatel vysílání neměl divákům podsouvat žádné hodnotící soudy) na straně jedné, a poslechnout si nezřídkla originální a kontroverzní názory a hodnotící soudy v publicistických pořadech na straně druhé.** Jak již Nejvyšší správní soud řekl, úkolem „zpravodajství je „pohotově přinášet věcnou informaci o aktuální události“, přičemž by tato neměla obsahovat jakékoli emotivní výrazy, vulgarismy, slangová či argotická vyjádření, **účelem publicistických sdělení je informace komentovat a hodnotit, své adresáty pak „získávat, přesvědčovat a vybízet“, k čemuž jsou oprávněna využívat obrazných a expresivních vyjádření tak říkajíc dle libosti**“ [rozsudek ze dne 26. 5. 2010, č. j. 3 As 6/2010-71, zde ve vztahu k TV Nova , část V.a)].“

Možno tiež podotknúť, že Najvyšší správny súd Českej republiky v rozsudku č. k. 7 As 23/2010-73 zo dňa 5. 5. 2010 uviedol, že v rámci politicko-publicistických programov (v zmysle slovenskej právnej úpravy ide o programy aktuálnej publicistiky) „...nutno vzít v úvahu, že ust. § 31 odst. 3 zákona o vysílání vyžaduje ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech dodržení zásad objektivit a vyváženosti. **U publicistických pořadů toto pravidlo nelze vykládat jako příkaz, aby v nich zaznívaly toliko bezbarvé, opatrné a hyperkorektní názory.** Naopak, zejména proto, že sám zákonodárce zdůrazňuje, že zákaz jednostranného zvýhodňování se má vztahovat na celek vysílaného programu, nutno uvedené ustanovení vykládat v jeho materiálním obsahu, tedy jako **pokyn organizovat vysílání publicistických pořadů tak, aby jednotlivé pořady byly často angažované, kritické a názorově vyhraněné, samozřejmě vždy při zachování objektivit a pravdivosti sdělení o faktech, avšak ve svém celku vytvářely pestré a z hlediska názorového spektra společnosti reprezentativní kombinaci, podporující co nejširší a nejotevřenější diskusi o společensky relevantních tématech.**“

ako návod pre rozhodovanie v podobnej veci. V neposlednom rade zohráva rolu aj podobnosť právnej kultúry a jazyková blízkosť.

V rámci komparatívnej právnej argumentácie a pre porovnanie možno uviesť aj **štandardy britského mediálneho regulátora Ofcom** (Vysielací kódex Ofcomu), ktoré sa týkajú „**náležitej nestrannosti**“ (*due impartiality*) **spravodajských a publicistických programov**.² „Náležitá nestrannosť“ (*due impartiality*), ktorá musí byť podľa Vysielacieho kódexu Ofcomu dodržaná v spravodajských a publicistických programoch, „*neznamená, že každému názoru musí byť venovaný rovnaký časový priestor alebo že každý argument a každý aspekt každého argumentu musí byť zastúpený.*“ Britský regulátor vo svojom kódexe uvádza, že prístup k „náležitej nestrannosti“ sa môže líšiť v závislosti od kontextu, povahy témy, typu programu a kanálu, pravdepodobného očakávania divákov atď. Podľa usmernenia 1.41 Vysielacieho kódexu Ofcomu „*Zachovanie náležitej nestrannosti si nevyžaduje aby vysielateľ zaradil každý argument na určitú tému alebo aby v každom prípade poskytol priamo protichodný argument k argumentu prezentovanému v programe.*“ Podľa usmernenia 1.42 Vysielacieho kódexu Ofcomu „*Aby sa zachovala náležitá nestrannosť, nie vždy je potrebné prezentovať opačný názor, ktorý je v rozpore s názormi väčšiny alebo v rozpore s preukázanou skutočnosťou. Či bola alebo nebola zachovaná náležitá nestrannosť, bude tiež závisieť od celého radu ďalších faktorov, ako sú: povaha programu, prezentácia argumentov programu; transparentnosť jeho agendy, publikum, ktorému je určený a očakávania divákov.*“ Odborná literatúra uvádza, že „náležitá nestrannosť“ uplatňovaná vo Veľkej Británii znamená stupeň nestrannosti primeraný danému problému. (McNair, B.: Sociologie žurnalistiky. Praha: Portál, 2004. s. 73)

Podľa usmernenia 1.43 Vysielacieho kódexu Ofcomu „*...vysielanie veľmi kritických komentárov týkajúcich sa napríklad politiky a činnosti niektorého štátu alebo inštitúcie nie je samo osebe porušením náležitej nestrannosti. V skutočnosti je nevyhnutné, aby programy týkajúce sa aktuálnych udalostí [current affairs programmes] boli schopné skúmať a preverovať problémy a zaujať stanovisko, aj keď je veľmi kritické. Vysielateľ však musí zachovať primeranú a vhodnú úroveň nestrannosti pri prezentácii záležitostí politického sporu [matters of politically controversy]. V závislosti od špecifik danej problematiky môže byť v záujme splnenia požiadaviek na náležitú nestrannosť potrebné, aby sa odvysielali alternatívne názory [that alternative viewpoints are broadcast].*“

Podľa usmernenia 1.45 Vysielacieho kódexu Ofcomu „*Náležitá nestrannosť nebude zachovaná len tým, že sa ľudom alebo inštitúciám, ktoré by mohli reprezentovať alternatívne názory (napríklad zástupcom zahraničnej vlády), ponúkne možnosť zúčastniť sa v programoch a títo ju odmietnu. Ak vysielateľ nemôže získať napríklad rozhovor alebo vyjadrenie, v ktorom by sa prezentoval určitý názor na záležitosť politického sporu alebo priemyselnú kontroverznú záležitosť alebo záležitosť aktuálnej verejnej politiky, potom musí nájsť iné spôsoby, ako zabezpečiť zachovanie náležitej nestrannosti.*“

Podľa usmernenia 1.46 Vysielacieho kódexu Ofcomu „*Je vecou redakčného rozhodnutia vysielateľa, ako si zabezpečiť náležitú nestrannosť. Ak sa programy zaoberajú napríklad kontroverznými politickými otázkami a ak nie sú ľahko dostupné alternatívne názory (napríklad politik alebo politická organizácia odmietne poskytnúť rozhovor alebo komentár), existuje celý rad redakčných techník na zachovanie náležitej nestrannosti, ktoré by mohli vysielatelia použiť. Napríklad*

- moderátori by mohli kritickejšie spochybňovať alternatívne názory vyjadrené napríklad hosťami programu alebo členmi obecnstva, aby sa zabezpečilo, že účastníci programu nebudú môcť presadzovať svoje názory spôsobom, ktorý by mohol ohroziť požiadavku náležitej nestrannosti;
- ak respondent vyjadruje určitý názor, moderátori/prezentátori by mohli odzrkadliť alternatívne názory prostredníctvom otázok, ktoré kladú respondentovi;
- alternatívne názory by mohli byť v rámci programu zhrnuté, a to s náležitou objektivitou a v kontexte;
- mať k dispozícii respondentov, ktorí by mohli vyjadriť alternatívne názory, alebo

² <https://www.ofcom.org.uk/siteassets/resources/documents/tv-radio-and-on-demand/broadcast-codes/2025/guidance-notes-section-five-17-march-2025.pdf?v=392773>

- *ak nie je možné získať alternatívne názory od konkrétnych inštitúcií, vlád alebo jednotlivcov, vysielatelia by sa mohli odvolávať na verejné vyhlásenia takýchto inštitúcií, vlád alebo jednotlivcov, alebo by takéto názory mohli byť vyjadrené napríklad prostredníctvom otázok moderátorov pre respondentov.“*

Pre spravodajské a publicistické programy, ktoré sa zaoberajú záležitosťami **závažných politických** a priemyselných **sporov** a **závažnými záležitosťami súvisiacimi s aktuálnou verejnou politikou** („*matters of major political or industrial controversy and major matters relating to current public policy*“) však Vysielací kódex Ofcomu stanovuje **sprísnené** požiadavky.

Podľa pravidla 5.12 Vysielacieho kódexu Ofcomu „*Pri zaoberaní sa záležitosťami **závažných politických** a priemyselných **sporov** a **závažnými záležitosťami súvisiacimi s aktuálnou verejnou politikou** musí byť zahrnutá a náležite zohľadnená primerane široká škála významných názorov* [an appropriately wide range of significant views], a to v *každom programe* [in each programme] *alebo v jasne prepojených a včas uvedených programoch* [in clearly linked and timely programmes].“

Podľa usmernenia 1.61 Vysielacieho kódexu Ofcomu „*Pravidlo 5.12 jasne stanovuje, že ak ide o závažné politické alebo priemyselné spory a závažné otázky týkajúce sa aktuálnej verejnej politiky, potom, po prvé, musí byť do programu zaradená **primerane široká škála významných názorov** (alebo do jasne prepojených a včas uvedených programov) a po druhé, **takýmto názorom sa musí venovať náležitá pozornosť.***“ Podľa usmernenia 1.64 Vysielacieho kódexu Ofcomu „*...ak alternatívne pohľady na tieto otázky nie sú rýchlo dostupné* [not readily available], *vysielatelia môžu zvážiť použitie jednej alebo viacerých redakčných techník uvedených v bode 1.22.*“, pričom v bode 1.22 sa uvádza: „*Medzi redakčné techniky na zachovanie náležitej nestrannosti by mohli patriť napríklad: - hľadanie alternatívnych pohľadov z rôznych zdrojov; - objektívne a kontextuálne zhrnutie alternatívnych pohľadov, napr. prostredníctvom respondentov vyjadrujúcich alternatívne pohľady; - primerane časté a zreteľné upozorňovanie na to, že vysielateľ hľadal alternatívne pohľady u konkrétnych jednotlivcov alebo organizácií; - a/alebo zabezpečenie, aby názory vyjadrené v spravodajskom príspevku boli kriticky spochybnené moderátormi a reportérmi v rámci programov.*“

Obdobné princípy uplatnila Rada v rozhodnutí č. RL/30/2024 zo dňa 3. 7. 2024, ktoré sa týkalo posudzovania vyváženosti spravodajského programu. Z rozhodnutia Rady č. RL/30/2024 vyplýva, že vyváženosť spravodajstva spočíva aj **v požiadavke vyváženého zastúpenia relevantných politických pohľadov**, pričom dôraz na vyvážené zastúpenie relevantných politických pohľadov je v prípade spravodajských programov väčší ako v prípade programov aktuálnej publicistiky. Podľa rozhodnutia Rady totiž možno konštatovať, že spravodajské programy majú pre svoju povahu, z dôvodu, že diváci od spravodajstva spravidla očakávajú objektívne a nestranné informácie a viac sa na informácie odvysielané v spravodajstve spoliehajú, väčší vplyv na formovanie demokratickej diskusie a verejnej mienky v porovnaní s programami aktuálnej publicistiky. Rada v rozhodnutí č. RL/30/2024 výslovne uviedla: „*Z účelu požiadavky vyváženosti možno v špecifických okolnostiach predmetného prípadu vyvodiť, že **väčší dôraz na vyváženosť spravodajského programu musí byť uplatnený vtedy, keď má téma spravodajského príspevku výraznejší vplyv na formovanie demokratickej diskusie a verejnej mienky, a teda aj na fungovanie štátu.*** To platí napríklad v prípade, ak je témou spravodajského príspevku závažný politický spor, pretože názory divákov alebo poslucháčov na závažné politické spory sa následne odrážajú aj vo voľbách a formujú fungovanie a podobu štátu. V prípade, ak je témou spravodajského príspevku závažný politický spor, existuje verejný záujem na tom, aby si diváci (a prípadní voliči) mohli urobiť názor na základe pluralitných a rôznorodých informácií odvysielaných v tomto spravodajskom príspevku. To znamená, že by sa z konkrétneho spravodajského príspevku diváci mali **dozvedieť o významných a relevantných názoroch oboch alebo všetkých relevantných strán závažného politického sporu.** Zároveň, ak je témou spravodajského príspevku závažný politický spor, nemala by v spravodajskom príspevku byť zvýhodnená ani znevýhodnená žiadna strana tohto sporu, a teda v prípade závažného politického sporu medzi vládnu koalíciou a opozíciou by v spravodajskom príspevku mal dostať priestor na vyjadrenie predstaviteľ vládnej koalície aj

predstaviteľ opozície.“ Tieto princípy možno analogicky vzťahovať aj na programy aktuálnej publicistiky, ktorých témou sú závažné politické spory, a to pri rešpektovaní väčšej miery redakčnej slobody, väčšej miery slobody prejavu a teda aj väčšej miery tolerance, ktoré prináležia programom aktuálnej publicistiky v porovnaní so spravodajskými programami.

V rámci komparatívnej argumentácie a pre porovnanie možno tiež uviesť, že podľa bodu 14.6 **írskeho Kódexu mediálnych služieb pre vysielacie služby** (Kódex férovosti, objektívnosti a nestrannosti v spravodajstve a programoch aktuálnej publicistiky), vydaného írskym mediálnym regulátorom na základe írskeho zákona o vysielaní, *„Dôležitou súčasťou úlohy moderátora programu, ktorého obsahom sú aktuálne udalosti [current affairs programme], je zabezpečiť, aby publikum malo prístup k širokej škále názorov na tému programu alebo príspevku, a prispieť k vyjadreniu názorov účastníkov programu [to facilitate the expression of contributors' opinions] - niekedy aj formou dôrazného kladenia otázok [forceful questioning], a odzrkadľovať názory tých, ktorí sa nemôžu zúčastniť alebo sa rozhodli nezúčastniť na obsahu programu. Vzhľadom na to moderátor a/alebo reportér v programe, ktorého obsahom sú aktuálne udalosti, nesmie vyjadrovať svoje vlastné názory na záležitosti, ktoré sú buď predmetom verejnej kontroverzie [views on matters that are either of public controversy], alebo sú predmetom aktuálnej verejnej diskusie, a to tak, že sa obhajuje stranícky postoj [or the subject of current public debate such that a partisan position is advocated].“*³

Treba zohľadniť aj skutočnosť, že **požiadavka vyváženosti programu neznamena „mechanickú“ vyváženosť**, v zmysle ktorej by museli dostať úplne rovnaký priestor zástancovia dvoch veľmi vyhranených a protichodných, resp. polaritných názorov, pretože vynucovanie takejto „mechanickej“ vyváženosti by bolo založené na mylnom predpoklade, že „pravda je uprostred“, čo by v konečnom dôsledku mohlo viesť k skresleniu objektívneho obrazu reality alebo k podpore pozícií, ktoré sú v rozpore so všeobecne uznávanými hodnotami (napr. k podpore porušovania ľudských práv, k podpore diktátorských a nedemokratických režimov alebo vojenskej agresie atď.). Snaha niektorých médií o mechanickú vyváženosť, ktorá sa prejavuje takým spôsobom, že sa mechanicky poskytne rovnaký priestor na vyjadrenie dvom veľmi vyhraneným a protichodným pohľadom, pričom sa neprihliada na relevanciu jednotlivých názorov alebo na všeobecne uznávané hodnoty, býva často predmetom kritiky v odbornej literatúre (napr. McQuail, D.: Žurnalistika a spoločnosť. Praha: Karolinum, 2016, s. 117; Křeček J. a kol.: Vyváženost ve vysílání. Praha: Grada, 2022, s. 26–27; Remišová, A.: Etika médií. Bratislava: Kalligram, 2010, s. 210). Odborná literatúra k problému mechanickej vyváženosti tiež uvádza: *„Vyloučit je nutno mechanickou aplikaci vyváženosti a počítání konkrétního času věnovaného každé ze zainteresovaných stran, což judikatura přesvědčivě potvrzuje. Podobně na její chápání nahlíží také mediálně-vědný diskurz.“* (Škop, M. – Waschková Císařová, L.: Objektivita a vyváženost v rozhlasovém a televizním vysílání: nepochopený mýtus rovnosti všech hlasů. Právník 5/2023, s. 392).

Podľa odbornej literatúry z oblasti teórie žurnalistiky, pojem „objektivita“ *„môže znamenať protikladné pojmy, ako napríklad presnosť a vyváženosť. Ak je správa presná, potom nemusí byť vyvážená; a ak je vyvážená (medzi rôznymi konkurenčnými názormi), potom nemusí byť presná.“* (Hearns-Branaman, J: Journalism and the Philosophy of Truth. Beyond Objectivity and Balance. Routledge, 2016). Presnosť, resp. pravdivosť na jednej strane a vyváženosť na druhej strane sa teda môžu navzájom aj vylučovať. **Pri nesporných či preukázaných faktoch alebo pri takých faktoch, na ktorých je široký vedecký konsenzus, musí preto byť dôraz na pravdivosti a presnosti, a nie na vyváženosti.** Vyvažovanie preukázaného faktu, alebo faktu, na ktorom je široký vedecký konsenzus, by totiž znamenalo skresľovanie reality alebo relativizáciu pravdy, čo by bolo v priamom rozpore s požiadavkou objektivity. **Ak sú však prezentované kontroverzné alebo doposiaľ nepreukázané fakty, vtedy treba klásť dôraz skôr na vyváženosť.**

³ <https://www.cnam.ie/app/uploads/2024/12/Code-of-Fairness-Objectivity-Impartiality-December-2024.pdf>

Pri posudzovaní vyváženosti programu je potrebné posúdiť aj otázku, či bol v programe daný priestor názorom, ktoré sú vo vzťahu ku konkrétnej téme programu významné a relevantné. Odborná literatúra k rozhodovaniu novinárov o tom, akým názorom alebo pohľadom dajú priestor, uvádza: „*Nestrannosť je do značnej miery spôsob myslenia. Je to spôsob myslenia, ktorý: sa snaží hľadať fakty a názory relevantné pre konkrétny príbeh, a to bez predsudkov alebo predpojatosti; zhromažďuje fakty a názory, ktoré účastníci príbehu považujú za dôležité a relevantné; zvažuje a posudzuje tieto fakty a názory, aby bez zaujatosti alebo predsudkov dospel k úsudku o tom, kde leží hlavná os* [ťažisko, hlavná línia] *diskusie a ktoré sú dôležité argumenty na tejto osi.*“ (Marsh, K.: Issues of Impartiality in News and Current Affairs – Some Practical Considerations, s. 219. In: Barkho, L.: From Theory to Practice. How to Assess and Apply Impartiality in News and Current Affairs. Intellect - The University of Chicago Press, 2013)

Rada sa už opakovane zaoberala požiadavkou zachovania objektivity a nestrannosti v prípade, ak je obsahom programu politická diskusia len s jedným politickým predstaviteľom, resp. len s politickými predstaviteľmi iba jedného politického prúdu, resp. tábora. Prítomnosť iba jedného hosťa v diskusii, a teda absencia oponenta, nemusí nevyhnutne znamenať rozpor s požiadavkami objektivnosti a nestrannosti, avšak v takom prípade sú **zvýšené nároky na aktivitu moderátora**. Z rozhodovacej praxe Rady vyplýva, že najmä v prípade, ak je hosťom programu zástupca len jedného politického prúdu, je práve úlohou moderátora kladením vyvažujúcich otázok a prezentovaním názorov, pohľadov a argumentov druhej strany zabezpečiť objektivitu a nestrannosť, a teda aj vyváženosť predmetného programu. Podľa možnosti by mal moderátor konfrontovať jednotlivé kritické tvrdenia hosťa s názormi a argumentmi druhej strany. V prípade potreby (napríklad v prípade kontroverzných skutkových tvrdení, ktoré nie sú verejne známe, na ktorých pravdivosti neexistuje všeobecný konsenzus a ktoré sa negatívne dotýkajú práv, napr. dobrej povesti inej osoby) je úlohou moderátora upozorniť diskutujúceho na neprítomnosť dotknutej strany a jej nemožnosť brániť sa. Rada tiež vo svojich rozhodnutiach uvádza, že je potrebné, aby vysielateľ zabezpečil názorovú pluralitu tak, aby si recipient mohol vytvoriť na predmetnú tému názor na základe pluralitných a rozmanitých informácií a ponúknuť mu za týmto účelom viaceré relevantné pohľady, názory alebo informácie. Vysielateľ je povinný túto pluralitu a rozmanitosť **zabezpečiť aj prostredníctvom otázok alebo reakcií moderátora programu**. Vyššie uvedené princípy **možno aplikovať aj na diskusie s hosťami, ktorí nie sú politikmi, ale ovplyvňujú verejnú mienku a následne aj politickú súťaž**.

Požiadavka na prácu moderátora pri zabezpečovaní plurality názorov v programe vychádza aj z judikatúry Najvyššieho súdu SR, ktorý v rozsudku z 29. mája 2012, sp. zn. 4 Sžo 13/2012 konštatoval: „*Úloha moderátora je v predmetnom programe nepochybne dôležitá pri usmerňovaní samotného priebehu diskusie a v prípade potreby je jeho úlohou upozorniť diskutujúcich na neprítomnosť diskusiou dotknutej osoby a jej nemožnosť brániť sa. Rovnako by mal konfrontovať jednotlivé tvrdenia hostí vyznievajúce kriticky s názormi a argumentmi druhej strany. ...*“

Možno konštatovať, že nie je v právomoci Rady presne stanoviť, akým konkrétnym spôsobom má moderátor programu v konkrétnych situáciách reagovať. Vo všeobecnosti však možno konštatovať, že **moderátor môže reagovať napríklad** uvedením iných relevantných názorov, pohľadov alebo relevantných protiargumentov, resp. prostredníctvom upozornenia na to, že na konkrétnu tému existuje aj iný relevantný pohľad, prezentovaním stanoviska dotknutých osôb alebo upozornením, že dotknuté osoby sú neprítomné a nemôžu sa brániť, spresňovaním uvádzaných informácií, upozornením na prílišnú paušálnosť tvrdení hosťa, kladením vyjasňujúcich alebo doplňujúcich otázok, ktoré by vyzývali hosťa programu, aby svoje vyjadrenia bližšie vysvetlil, alebo otázok, z ktorého konkrétneho zdroja informácií alebo z akých faktov hosť programu vychádzal pri urobení svojich vyjadrení (faktických tvrdení alebo hodnotiacich úsudkov).

Možno konštatovať, že v prípade diskusných programov s jedným hosťom je najmä úlohou moderátora programu, aby svojimi otázkami a reakciami zabezpečil dodržanie požiadaviek objektivity, nestrannosti, názorovej vyváženosti a plurality názorov. Reakcie moderátora reagujúce na vyjadrenia

resp. hodnotenia hostí programu však **nie sú jediným spôsobom, ako je možné zabezpečiť pluralitu názorov v programe**. Ak by aj moderátor hosťom programu svojimi reakciami výslovne neoponoval, resp. nekládol viac podrobnejších doplňujúcich otázok k ich vyjadreniam, to ešte automaticky neznamena, že v programe nebola zabezpečená názorová pluralita. Je vecou redakčnej slobody vysielateľa rozhodnúť o spôsobe spracovania nejakej témy. Pluralitu názorov je možné zabezpečiť aj inými spôsobmi, napríklad **odvysielaním alebo sprostredkovaním (zreprodukovaním) iných relevantných stanovísk** (napr. stanovísk politikov) v priebehu programu alebo **samotným znením otázok položených moderátorom**, ktoré v sebe zahŕňajú aj stanovisko, resp. názor druhej strany sporu, alebo sú polemizujúce či spochybňujúce voči stanovisku zastávanému hosťom programu, a teda majú vyvažujúci účinok a zabezpečujú pluralitu názorov. Keďže z vyššie citovanej judikatúry vyplýva, že pojmy objektivity a nestrannosti sú pružné a ich výklad a obsah závisí vždy od špecifických okolností konkrétneho prípadu, **aj miera povinnosti oponentúry zo strany moderátora závisí od špecifických okolností konkrétneho programu**, napr. od charakteru vyjadrení hostí programu. Prípadné oponujúce reakcie moderátora by teda nemali byť moderátorom vykonávané mechanicky, „za každú cenu“ a „v každom prípade“, t. j. napríklad vo vzťahu ku každému jednému kritickému hodnotiacemu úsudku urobenému hosťom programu. Vo všeobecnosti tiež možno konštatovať, že reakcie moderátora, ktorými moderátor oponujúcim spôsobom reaguje na prípadné sporné tvrdenia hosta programu, by nemali byť iba samoúčelné a formálne, ale mali by byť racionálne a zmysluplne konštruované, resp. formulované, a mali by aj reálne prispievať k zvýšeniu názorovej plurality.

Z rozhodovacej praxe Rady vyplýva, že skutočnosť, či bola v predmetnom programe zabezpečená objektívnosť a nestrannosť, **nemožno mechanicky posudzovať iba podľa počtu kontroverzných vyjadrení hosta programu, na ktoré moderátor programu nereagoval, ale vždy treba zohľadniť aj závažnosť a obsah konkrétneho vyjadrenia**. Rada v rozhodnutiach č. RZK/151/2023 a č. RZK/152/2023 zo dňa 22. 11. 2023 uviedla: *„V prípade tém s mimoriadne závažným spoločenským, vnútroštátnym, medzinárodným alebo geopolitickým dopadom, môže nereagovanie moderátora programu aj na niektoré kontroverzné a jednostranné vyjadrenia, týkajúce sa týchto závažných tém, mať za dôsledok nedostatok objektivity a nestrannosti programu.“*

Je tiež potrebné zohľadniť, že podľa § 16 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. „Poskytovateľ obsahovej služby poskytuje obsahovú službu slobodne a nezávisle. Do jej obsahu možno zasahovať iba na základe zákona a v jeho medziach.“ Práve toto ustanovenie je vyjadrením **redakčnej slobody vysielateľa**. Dramaturgia programu, výber tém, skladba hostí diskusných programov, ako aj výber moderátora spadajú plne do kompetencie vysielateľa a vedenia redakčného tímu v zmysle § 16 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. Rada v rámci svojej rozhodovacej praxe rešpektuje danú kompetenciu vysielateľa. Z odbornej literatúry z oblasti teórie žurnalistiky a mediálnej komunikácie vyplýva, že v prípade diskusií v programoch existujú rôzne štýly a prístupy k moderovaniu, resp. vedeniu diskusií (napr. Boyd, A.: *Příručka pro novináře. Zpravodajství v rozhlase a televizi*. Praha: Centrum nezávislé žurnalistiky, 1995, s. 72). Vysielateľ, resp. moderátor má v zmysle redakčnej slobody vysielateľa vyplývajúcej z § 16 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. **právo zvoliť si rôzne štýly moderovania** diskusných programov, ak popri tom zabezpečí splnenie požiadavky objektivity a nestrannosti programu. Je tiež vecou redakčnej slobody vysielateľa rozhodnúť o spôsobe spracovania nejakej témy, ako aj o spôsobe zabezpečenia vyváženosti a rôznorodosti politických názorov v programe. Divákovi programu sa vždy môže javiť, že moderátor programu mohol ísť pri jednotlivých otvorených témach do väčšej hĺbky, alebo že mal svojimi reakciami viac oponovať voči vyjadreniam hostí programu, avšak odlišná predstava o spôsobe, hĺbke a dôkladnosti spracovania nejakej témy ešte automaticky neznamena, že prišlo k porušeniu zákonnej povinnosti objektivity.

K skutočnosti, že mediálny regulátor by nemal vystupovať v pozícii hodnotiteľa žurnalistickej kvality, resp. akéhosi odborného recenzenta úrovne žurnalistickej práce, že by nemal každý nedostatok v žurnalistickej práci automaticky považovať za porušenie zákonnej povinnosti objektivity, ale že má právomoc rozhodovať iba o otázkach, ktoré mu zveruje zákon - a teda iba o porušení zákonnej povinnosti objektivity a nestrannosti, sa v minulosti vyjadrili aj súdy. Napríklad Najvyšší správny súd

Českej republiky v rozsudku č. k. 7 As 23/2010 – 73 z 5. 5. 2010, uviedol: „*Nejvyšší správní soud se shoduje se stěžovatelkou v tom, že názory vyslovené v reportáži lze v určitém úhlu pohledu považovat za intelektuálně ploché a odrážející ve společnosti převládající zjednodušené představy, které se mohou při bližším zkoumání ukázat jako nanejvýš sporné (stereotyp hamižných a mocichtivých církví, zejména pak církve katolické). Stěžovatelka [česká Rada pre rozhlasové a televizní vysílání] však vystupovala v roli správního orgánu ukládajícího sankce, nikoli v roli odborného recenzenta či manažera příslušné redakce, kterým by jistě příslušelo hodnotit předmětnou reportáž z hlediska její kvality (tj. u názoru z hlediska jeho hloubky a promyšlenosti). Ač tedy lze jistě přemýšlet o tom, zda se reportáž dostatečně dokázala vyvarovat zaběhlých klišé, bezpochyby nebyly redakční komentáře, jež v ní zazněly, neslučitelné s demokratickými hodnotami, a a priori je nelze mít za neslučitelné s principy lidských práv. Nejednalo se ani o kritiku, která zcela postrádá věcný základ a pro kterou nelze nalézt žádné zdůvodnění.*“

Možno podotknúť, že za jedno z hlavných kritérií objektivity sa vo všeobecnosti považuje aj „*osvojenie si pozície odstupů a neutrality vo vzťahu k predmetu spravodajstva*“. Ide teda o osvojenie si pozície odstupů a neutrality vo vzťahu **k predmetu spravodajstva**, a nie vo vzťahu k predmetu programu aktuálnej publicistiky, kde sú názory a hodnotové postoje moderátora často nevyhnutnou a legitímnu súčasťou diskusie s hosťami programu – sú napríklad súčasťou otázok moderátora alebo reakcií moderátora na vyjadrenia hostí diskusného programu. Odborná literatúra o požiadavke neutrality formulácií a prezentácie kriticky uvádza: „*Neustále neutrální pozice není přirozená, přesvědčivá a nemusí nutně pomoci pochopení problému, nemluvě o potřebě získávat zájem a pozornost publika.*“ (McQuail, D.: Žurnalistika a společnost. Praha: Karolinum, 2016, s. 118)

* * *

Posúdenie predmetného programu a aplikácia vyššie uvedených východísk na predmetný prípad:

Pri posudzovaní vyváženosti predmetného programu a otázky, či vysielateľ zabezpečil dostatočnú vyváženosť programu, je vždy potrebné zohľadniť **účel zákonnej povinnosti objektivity**. Z judikatúry vyplýva, že jedným hlavných účelov zákonnej povinnosti objektivity a nestrannosti je ochrana slobodnej súťaže politických síl v demokratickej spoločnosti (nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 307/2014), ochrana nevyhnutných požiadaviek na vedenie informovanej a demokratickej diskusie o veciach verejného záujmu (nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 4035/14) a ochrana efektívneho fungovania politickej demokracie (rozsudok Najvyššieho správneho súdu Českej republiky č. k. 7 As 23/2010 – 79). Možno teda konštatovať, že jedným z účelov zákonnej povinnosti objektivity a nestrannosti v programoch aktuálnej publicistiky je aj snaha o zachovanie spoločného verejného priestoru pre výmenu názorov na politiku, verejné dianie, správu vecí verejných a záležitosti verejného záujmu, kde by malo zaznieť čo najviac relevantných názorov a argumentov, aby si diváci alebo poslucháči mohli vytvoriť názor na základe pluralitných a rôznorodých informácií.

O účele zákonnej povinnosti zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť programu Ústavný súd SR v náleze sp. zn. II. ÚS 307/2014 zo dňa 18. decembra 2014 uviedol, že „*týmto zákonným obmedzením slobody prejavu ... sa má predchádzať šíreniu a uvádzaniu jednostranných názorov, myšlienok a ideí na konkrétnu tému v rámci spravodajských programov a politicko-publicistických programov, ktoré pri ich jednostrannosti ... zároveň môžu ... znamenať ohrozenie práv a slobôd iných, bezpečnosti štátu, verejného poriadku, ohrozenie verejného zdravia a mravnosti.* (...) In concreto môže ísť napríklad o šírenie a uvádzanie jednostranných názorov, myšlienok alebo ideí (...), podporujúcich výlučne jednu politickú stranu, hnutie či skupinu s cieľom poškodiť na právach názorových a politických oponentov v rámci demokratického politického súboja v podmienkach reprezentatívnej demokracie (...). V uvedených intenciách sú povinné orgány verejnej moci interpretovať a aplikovať obmedzenie slobody prejavu vyplývajúce z § 16 ods. 3 písm. b) zákona o vysielaní.“ Pri posudzovaní, či moderátor zabezpečil svojimi reakciami dostatočnú vyváženosť programu, a pri výklade obsahu a rozsahu povinnosti objektivity, nestrannosti a vyváženosti programov aktuálnej publicistiky, je vždy potrebné zohľadniť aj

čl. 31 Ústavy SR, ktorý znie: „*Zákonná úprava všetkých politických práv a slobôd a jej výklad a používanie musia umožňovať a ochraňovať **slobodnú súťaž politických síl v demokratickej spoločnosti.***“

Princíp, že v prípadoch kontroverzných politických tém alebo politických sporov by žiadna zo strán politického sporu nemala byť v spravodajskom programe ani v programe aktuálnej publicistiky zvýhodnená ani znevýhodnená, možno zo zákonnej požiadavky objektivity, nestrannosti a vyváženosti vyvodiť, avšak tento princíp je v niektorých právnych úpravách aj výslovne zakotvený. Napríklad podľa § 31 ods. 3 českého zákona č. 231/2001 Sb. o prevádzaní rozhlasového a televízneho vysielaní „*Provozovatel vysílání je povinen zajistit, aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivity a vyváženosti a zejména **nebyla v celku vysílaného programu jednostranně zvýhodňována žádná politická strana nebo hnutí, popřípadě jejich názory nebo názory jednotlivých skupin veřejnosti, a to s přihlédnutím k jejich reálnému postavení v politickém a společenském životě.***“.

Z vyššie uvedených ústavných východísk a princípov možno vyvodiť, že v prípade, ak je jediným hosťom programu aktuálnej publicistiky predstaviteľ politickej strany, ktorá súťaží s inými politickými stranami v politickej súťaži, kladú sa na moderátora vyššie nároky, a to v tom zmysle, aby svojimi reakciami zabezpečil, aby v programe neodznievali iba názory alebo informácie, podporujúce jednu politickú stranu alebo spoločenskú skupinu, resp. kritizujúce alebo poškodzujúce konkurenčné politické strany alebo spoločenské skupiny s inými názormi, ale aby v programe zazneli aj názory, stanoviská alebo argumenty iných konkurenčných politických strán alebo spoločenských skupín, aby tak bola v programe umožnená slobodná súťaž politických síl v demokratickej spoločnosti. Z povahy veci vyplýva, že **čím má hosť programu väčší politický vplyv alebo čím má väčší vplyv na verejnú mienku, a teda aj čím väčší vplyv majú vyjadrenia hosta programu na politickú súťaž, tým sa kladú na moderátora programu vyššie nároky a vyžaduje sa tým intenzívnejšie vyvažovanie vyjadrení takéhoto hosta**, pretože názory, stanoviská a informácie prezentované takýmto hosťom majú potenciál intenzívne ovplyvniť tvorbu názorov verejnosti, verejnú mienku, chod vecí verejných alebo intenzívne zasiahnuť do politickej súťaže.

Možno však tiež konštatovať, že **hoci sa politológovia alebo politickí komentátori v postavení hostí programu aktuálnej publicistiky priamo nezúčastňujú politickej súťaže** medzi politickými stranami alebo politickými táborami (napr. vládnu koalíciu a opozíciu), **môžu verejnú mienku a následne aj politickú súťaž ovplyvniť svojimi hodnoteniami, ktoré vyznievajú v prospech alebo v neprospech niektorej zo strán politickej súťaže, resp. politického sporu.**

Pri odpovedaní na otázku, či je potrebné regulovať diskusie s politológmi alebo politickými komentátormi na témy aktuálneho politického diania a zabezpečovať ich objektivitu a vyváženosť, a na otázku, v akej intenzite je potrebné takéto diskusie regulovať za účelom zabezpečenia ich vyváženosti, je potrebné zohľadniť aj skutočnosť, že najmä pri opakujúcom sa vysielaní politických hodnotení v prospech niektorej zo strán politického sporu (napr. niektorej politickej strany alebo niektorého politického tábora – vládnej koalície či opozície) môže mať takéto vysielanie výrazný vplyv na verejnú mienku, môže ovplyvniť vnímanie politických strán verejnosťou a následne ovplyvniť aj politickú súťaž medzi politickými stranami, a to v prospech alebo v neprospech niektorej z politických strán alebo politických táborov.

Neregulovanie objektivity, nestrannosti a vyváženosti diskusií s politológmi alebo politickými komentátormi z dôvodu akceptovania argumentácie, že hodnotenia politológov sú odborné a nie politické, by mohlo viesť k situácii, kedy by bol vysielateľom neustále pozývaný ten istý politológ alebo iba jedna skupina politológov s vyhranenými názormi na politické dianie, ktorí by neustále prezentovali jednostranne zamerané hodnotenia, ktoré by boli negatívne alebo pozitívne vo vzťahu k niektorým stranám alebo táborom politického sporu. Takýto stav by viedol k neprijateľnému dôsledku z hľadiska zabezpečenia vyváženosti programov aktuálnej publicistiky, viedol by k ovplyvneniu verejnej mienky

v prospech alebo v neprospech niektorej zo strán alebo táborov politického sporu a viedol by k získaniu výhody pre niektorú zo strán alebo niektorý tábor v politickej súťaži, a preto je takýto prístup k uplatňovaniu zákonnej povinnosti objektivity neprijateľný.

Argumentácia, že diskusie s politológmi nie je možné obsahovo regulovať z hľadiska dodržiavania objektivity, nestrannosti a vyváženosti, a to z dôvodu, že politológovia vyjadrujú svoje odborné názory, je neprijateľná aj preto, že nie je možné zaručiť, že politológ v diskusii nevysloví názory alebo tvrdenia, ktoré by mohli ohroziť ústavné záujmy uvedené v čl. 26 ods. 4 Ústavy SR. Ako vyplýva z vyššie citovaného nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 307/2014, účelom povinnosti objektivity je ochrana ústavných záujmov uvedených v čl. 26 ods. 4 Ústavy SR.

Treba zohľadniť skutočnosť, že aj politológovia môžu mať rôzne politické inklinácie, môžu mať rôzne záujmy, hodnoty, rôznu profesijnú minulosť, môžu byť prepojení s politickými stranami formálnymi alebo neformálnymi väzbami – nemožno ich teda *a priori* považovať za absolútne nestranných odborníkov, ktorí „exaktne“ hodnotia politickú situáciu bez toho, aby do svojho hodnotenia vnášali svoje hodnoty a záujmy, pretože hodnotenie politickej situácie a udalostí je síce predmetom spoločenských vied (napr. politológie), ale nejde o exaktnú vedu, metódami ktorej by bolo možné dosiahnuť absolútne objektívne a ničím neskeslené hodnotenie politickej situácie. Argument, že politológovia prezentujú iba svoje odborné hodnotenia politickej situácie, resp. hodnotenia, ktoré vychádzajú z ich odbornej kvalifikácie ako politológov alebo politických komentátorov, nie je teda relevantný, pretože hodnotenia politickej situácie zo svojej podstaty nie sú exaktnou a merateľnou myšlienkovou operáciou, ale ide o hodnotiace úsudky, ktoré vychádzajú z hodnôt, postojov a skúseností každého takéhoto hosťa programu. Výsledné hodnotenie konkrétnej politickej situácie alebo politickej udalosti sa teda môže výrazne líšiť v závislosti od hodnôt, postojov a skúseností toho-ktorého hosťa programu.

Ak by obsah diskusií s politológmi alebo politickými komentátormi nebol regulovaný z hľadiska dodržiavania objektivity, nestrannosti a vyváženosti, mohlo by dochádzať **k zneužívaniu vysielacieho času** v programoch aktuálnej publicistiky na prezentovanie jednostranných hodnotení **v prospech alebo neprospech niektorej zo strán** alebo táborov politického sporu. Ako bolo už uvedené vyššie, podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sžo 33/2013 účelom ustanovenia o povinnosti vysielateľa zabezpečiť objektivitu a nestrannosť programov „...je vytvorenie priestoru pre diskusiu o otázkach, ktoré sú predmetom verejného záujmu, pri súčasnom **zamedzení zneužitia vysielacieho času** v spravodajských a politicko-publicistických programoch na prezentovanie jednostranne zameraných informácií.“

Ako vyplýva z vyššie citovanej judikatúry, je potrebné zohľadniť aj povahu programov aktuálnej publicistiky, pri ktorých je pri posudzovaní objektivity a vyváženosti potrebné uplatňovať **väčšiu mieru tolerancie** v porovnaní so spravodajskými programami. Z redakčnej slobody vysielateľa vyplýva, že nie je v právomoci Rady autoritatívne určovať, akým konkrétnym spôsobom mal moderátor programu reagovať na vyjadrenia hosťa programu, ani nie je v právomoci Rady určovať, aký presný počet iných stanovísk, názorov či pohľadov mal vysielateľ či moderátor programu sprostredkovať alebo akým konkrétnym spôsobom ich mal sprostredkovať.

Nie je teda v právomoci Rady poskytnúť vysielateľovi presnú inštrukciu, ako mal vyváženosť diskusného príspevku zabezpečiť, ale ako príklad možno uviesť, že vysielateľ mohol odvyselať zostrih vyjadrenia nejakého aktéra politického zápasu k téme, ktorá by následne bola predmetom hodnotenia hosťa programu (politológa), alebo samotný moderátor mohol do svojej otázky zahrnúť stanovisko určitého aktéra politického zápasu k diskutovanej téme, a vyzvať hosťa programu, aby poskytol svoje hodnotenie tohto stanoviska, alebo mohol moderátor položiť hosťovi programu otázku, ktorá by mala polemický, kritický či spochybňujúci charakter vo vzťahu k názoru zastávanému hosťom programu, alebo mohol moderátor takéto stanovisko aktéra politického zápasu k diskutovanej téme zahrnúť do doplňujúcej otázky pre hosťa programu.

Možno konštatovať, že otázky, ktorými sa moderátor pýta iba to, čo si hosť programu o nejakej téme, situácii alebo udalosti myslí, by nemali byť zo strany moderátora programu vylúčené, avšak **v prípade, že hosť programu (napr. politológ) negatívne alebo pozitívne hodnotí niektorú zo strán politického sporu, a tak môže ovplyvniť verejnú mienku a následne aj politickú súťaž, tak by moderátor mal nejakým spôsobom zabezpečiť pluralitu, resp. rôznorodosť politických názorov v programe.** To však neznamená, že každé negatívne hodnotenie musí moderátor vyvážiť nejakým pozitívnym názorom alebo že každé pozitívne hodnotenie musí moderátor vyvážiť nejakým negatívnym názorom. V takom prípade by išlo o nežiadúce mechanické vyvažovanie.

Možno konštatovať, že keďže je veľmi ťažké presne stanoviť potrebnú mieru vyvažovania vyjadrení hosta programu alebo presne stanoviť potrebný počet vyvažujúcich reakcií, resp. iných relevantných názorov, ktoré by mali odznieť v konkrétnom programe, v záujme zachovania redakčnej slobody a slobody prejavu vysielateľa je potrebné rešpektovať **istú mieru voľnej úvahy vysielateľa pri zabezpečovaní vyváženosti a rôznorodosti, resp. názorovej plurality programu.**

* * *

1.

Na základe vyššie uvedených východísk posudzovania diskusných programov aktuálnej publicistiky, ktorých hosťami sú politológovia alebo politickí komentátori, možno konštatovať, že pri posudzovaní, či bola v konkrétnom programe dodržaná zákonná povinnosť objektivity a nestrannosti, resp. vyváženosti **je v prvom rade potrebné skúmať**, či hosť v programe urobil tvrdenia alebo vyslovil hodnotenia, ktoré mali potenciál ovplyvniť verejnú mienku a následne aj politickú súťaž v prospech alebo neprospech niektorej zo strán politického sporu alebo politického tábora, alebo či urobil vyjadrenia, ktoré by pri ich jednostrannosti mohli znamenať ohrozenie ústavných záujmov uvedených v čl. 26 ods. 4 Ústavy SR (t. j. práv a slobôd iných, bezpečnosti štátu, verejného poriadku, verejného zdravia a mravnosti). Ak by totiž vyjadrenia, tvrdenia a hodnotenia, ktoré hosť urobil v programe, nemali potenciál ovplyvniť politickú súťaž ani by nemali potenciál ohroziť ústavné záujmy uvedené v čl. 26 ods. 4 Ústavy SR, skutočnosť, že otázky moderátora obsahovali iba dopyt na názor hosta na nejakú tému, situáciu alebo udalosť, by nebola v rozpore s účelom zákonnej povinnosti objektivity, pretože jej účelom je práve ochrana slobodnej súťaže politických síl a ochrana ústavných záujmov.

Z vyššie uvedeného prepisu skutkového stavu vyplýva, že hosť programu uviedol v predmetnom programe napríklad nasledovné vyjadrenia:

„...ak mi dovoľíte aspoň troma vetami pripomenúť, ja som teda taký pamätník a v roku 1989 človek menom Miloš Jakeš tiež podobným spôsobom sa snažil umelcov, v tomto prípade to boli umelci, diskvalifikovať ich nejakými príjmami. No ja sa usmievam. Samozrejme, že to nie je vec na veľkú radosť, čo Robert Fico tu predviedol. Ja si myslím, že zavádzajúcim spôsobom menej informovaných ľudí proste informoval, ale veľmi zavádzajúcim spôsobom, ako fungujú rôzne mimovládne organizácie. Uvádza nejaké veľké obrovské ako sumy. Pritom v týchto projektoch, pokiaľ vieme, sa na týchto projektoch zúčastňujú desiatky, možno dokonca aj stovky ľudí.“

(...)

„Robert Fico potrebuje to nejakým spôsobom prebiť. Tak teraz zahltí priestor, zahltí priestor po tých dvoch úspešných verejných akciách v Bratislave týmito svojimi, povedal by som, že zavádzajúcimi tvrdeniami. Zaznelo v jeho vystúpení strašne veľa akože lží a zároveň aj zavádzanie. Teraz očakáva, že verejnosť bude venovať pozornosť presne tomuto. Myslí si, že sa mu podarí diskvalifikovať Michala Šimečku ako lídra opozície. A teda keď už, keď už cíti, že celkom sa mu to zrejme nepodarí, pretože ľudia majú právo povedať slobodne svoj názor, tak chce oslabiť opozíciu práve týmto pokusom odvolať Michala Šimečku. Robert Fico takto postupoval aj v minulosti a vieme, že po tom atentáte on je presvedčený, že samozrejme sa pripravujú rôzne ďalšie opatrenia teda zamerané proti nemu. No tak je to pomstychtivý človek. Chce oslabiť opozíciu.“

(...)

„Ja si myslím, že na Slovensku prebieha naozaj zápas o zachovanie demokratického režimu. Súčasná vláda uplatňuje politiku širokej spoločensko-politickej revízie... (...) Takže tento taký uzurpačný syndróm, ktorý demonštruje momentálne vládna koalícia, myslím si, že môžu na to sami doplatiť.“

(...)

„Ľudia cítia, že proste tu dochádza naozaj k zmenám v oblasti politickej demokracie a potvrdením toho sú aj postoje Európskej únie, Európskej komisie. To, čo dnes predseda vlády sa snažil takým ako bagatelizujúcim spôsobom akosi zhodiť zo stola, sme pripravili nejakú odbornú reakciu na list alebo stanovisko Európskej komisie, a že tam sú vlastne tie fakty a nie nejaké vycucané z prsta alebo z nejakých novinových článkov informácie. (...) ... a tie listy, ktoré Európska komisia posielala slovenskej vláde, sú priam, povedal, zdrvivúce. No tak tu dochádza k zhode medzi občanmi, ktorým záleží na demokracii, a Európskou komisiou a Roberta Fica to samozrejme štvie.“

(...)

„Úryvok z jeho vystúpenia zaznel aj, teda vo vašom vysielaní a musím povedať, že ten úryvok práve potvrdzuje, že to, čomu by sa chcel pán prezident vyhnúť v podstate hneď v tomto svojom úvode aj urobil. Pretože on síce tvrdí, že by sa nerád vtiahol do nejakých straníckych sporov, ale celá dikcia jeho vystúpenia v podstate bol naratív vládnej koalície a odsúdenie opozície. (...) Zaujímam pozície od toho októbra 2023 bez ohľadu na to, či už bol prezident, alebo ešte pôsobil vo funkcii predsedu parlamentu, aj keď teda bol aj lídrom tej druhej najsilnejšej koalíčnej strany, zaujímal stanoviská, ktoré pochopiteľne iba posilňovali tú vládnu koalíciu. (...) Dnešné vystúpenie pána prezidenta potvrdzuje, že vôbec sa nezmenil v ničom. Rovnako pristupuje k vývoju demokracie. Tvrdí, že on zasiahne vždy vtedy, keď bude mať pocit, že dochádza k obmedzovaniu demokracie a právneho štátu. Myslím si, že takých príležitostí už mal viacero a vôbec nereagoval.“

(...)

„Opozícia sa nedopúšťa ničoho nelegálneho, ničoho nezákonného. Naopak, myslím si, že oprávnenie zrovna v tej situácii, keď sa rozhoduje o demokracii a k moci prišli sily, ktoré s demokraciou liberálnou teda nemajú dobré úmysly. Sú to sily, ktoré vo svojich krokoch aj dnes naozaj pripomínajú nielen teda predchádzajúce vlády Roberta Fica alebo vlády Vladimíra Mečiara, ale dokonca vlády prednovembrové. No Miloš Jakeš v roku '89 a Robert Fico dnes, tak ako sám hovorí pán premiér, tak to je ako cez kopirák.“

(...)

„...však všetci máme ešte akúsi pamäť, navyše internet samozrejme zachováva túto pamäť aj v takej vizuálnej podobe, že čo všetko zaznievalo na manifestáciách, ktoré zorganizovala opozícia po roku 2020. Čo tam zaznievalo? Aké nenávistné prejavy pán Gašpar zbadal na posledných mítingoch napríklad v Bratislave? Žiaden nenávistný prejav tam nebol. (...) Zatiaľ čo rôzne vulgárne, až povedal by som, že na násilie vyzývajúce výroky na rôznych manifestáciách, ktoré strana SMER aj s pridruženými stranami organizovali v období COVIDu napríklad, alebo proti pani prezidentke, tak to boli naozaj nenávistné prejavy. Takže mali by sa pozrieť do zrkadla predovšetkým tí ľudia, ktorí chcú obmedziť teraz ústavné právo slušných občanov. Slušní občania sa nedopúšťajú nejakých agresívnych, násilných alebo nenávistných rečí. Takže akým spôsobom by oni to chceli zadefinovať? No je to pokus v podstate o politickú cenzúru.“

(...)

„...Lenže Hlas ako veľmi lojálny člen vládnej koalície, ktorý fakt ako hlasuje úplne rovnakým spôsobom, nie je žiaden rozdiel medzi SMERom, SNS a Hlasom...“

Je potrebné konštatovať, že úlohou Rady nie je posudzovať opodstatnenosť hodnotení hosťa programu. Ak by aj boli hodnotenia hosťa programu opodstatnené, pre existenciu povinnosti vysielateľa zabezpečiť názorovú pluralitu, vyváženosť a rôznorodosť programu je podstatná skutočnosť, či išlo o vyjadrenia a hodnotenia, ktoré mali potenciál ovplyvniť verejnú mienku a následne aj politickú súťaž alebo ktoré mali potenciál ohroziť ochranu ústavných záujmov uvedených v čl. 26 ods. 4 Ústavy SR. Ako však bolo uvedené vyššie, je potrebné sa vyhnúť uplatňovaniu mechanickej vyváženosti, a teda takému vyvažovaniu vyjadrení hosťa programu, ktoré by viedlo k skresleniu objektívneho obrazu reality, k relativizácii a spochybňovaniu všeobecne uznávaných faktov alebo k podpore pozícií, ktoré sú v rozpore so všeobecne uznávanými hodnotami.

Vzhľadom na vyššie citované vyjadrenia hosta programu, ktoré výrazne negatívne hodnotili aktérov prebiehajúcej politickej súťaže, resp. prebiehajúceho politického zápasu (predsedu vlády Roberta Fica, prezidenta Petra Pellegriniho, vládnu koalíciu, resp. strany vládnej koalície) možno konštatovať, že išlo o vyjadrenia, ktoré mali potenciál ovplyvniť verejnú mienku a následne ovplyvniť aj politickú súťaž, a preto v predmetnom programe bolo potrebné zabezpečiť názorovú pluralitu a nejakým spôsobom prezentovať alebo sprostredkovať aj stanovisko alebo názor aktérov politickej súťaže, na adresu ktorých sa host programu kriticky vyjadril.

2.

V druhom rade je teda potrebné skúmať, či v programe bolo nejakým spôsobom prezentované alebo sprostredkované aj stanovisko alebo názor vyššie uvedených aktérov politickej súťaže.

Z vyššie uvedeného prepisu skutkového stavu vyplýva, že vstupy moderátorky, resp. otázky položené moderátorkou programu hostovi programu zneli nasledovne:

Hana Zavřelová Gallová, moderátorka: „Robert Fico predložil oficiálne návrh na odvolanie podpredsedu parlamentu a opozičného lídra Michala Šimečku. Tibor Gašpar avizuje, že v rámci lex atentát 2 sa môže riešiť aj organizácia protestov a zvolenie nového predsedu parlamentu je stále v nedohľadne. O aktuálnej politickej situácii sa teraz budeme rozprávať s prezidentom Inštitútu pre verejné otázky pánom Grigoriom Mesežnikovom. Dobrý deň.“

(...)

moderátorka: „Začnime teda tým, čo Robert Fico potvrdil na tlačovej besede, a teda, že koalíčným partnerom predostrie oficiálny návrh na odvolanie Michala Šimečku z funkcie podpredsedu parlamentu. Na tlačovke prezentoval, akým spôsobom jednotliví členovia jeho rodiny čerpali verejné zdroje na svoje aktivity. Môžeme hovoriť o nejakej koalíčnej protiofenzíve ako reakcii na opozičné protesty?“

(...)

moderátorka: „V podstate jedno ste mi už zodpovedali, či si myslíte, že teda koalícia bude podporovať Roberta Fica v tomto, povedali ste, že to ešte neviete, ale pozrime sa na tú reakciu teda opozície. Tá už avizovala, že ak bude Michal Šimečka odvolaný, opustia všetky parlamentné funkcie. Je to podľa vás adekvátna a správna reakcia?“

(...)

moderátorka: „Myslíte si teda, že by toto mohol byť mobilizačný moment pre celú opozíciu, ktorá doteraz nie vždy našla spoločnú reč?“

(...)

moderátorka: „No, objavil sa po dlhšom čase prezident, ktorý sa vyjadril k aktuálnej politickej situácii prostredníctvom sociálnej siete. Ako môžeme zhodnotiť vyjadrenie Petra Pellegriniho a teda aj s tým časovým odstupom, keď sa nevyjadroval k rôznym veciam, ktoré sa diali?“

(...)

moderátorka: „Podme sa teraz chvíľku venovať protestom. Ak bude predseda Progresívneho Slovenska odvolaný z funkcie, myslíte si, že to bude aktivizovať ďalšie protesty a možno ešte vo väčšej miere ako doteraz?“

(...)

moderátorka: „Tibor Gašpar avizuje v rámci lex 2 aj zmeny, pokiaľ ide o organizáciu verejných zhromaždení, a teda aj protestov. Zámerom je, aby z nich vymizli nenávisťné prejavy. Ako vnímate tento zámer a je to vôbec možné podľa vás realizovať?“

(...)

moderátorka: „No a ešte je tu Andrej Danko, ktorý chce spoločný koalíčný protest na podporu vlády. Má toto šancu podľa vás na väčší úspech?“

(...)

moderátorka: „No Robert Fico sa dnes vyjadril k Andrejovi Dankovi aj v súvislosti s postom predsedu Národnej rady, a tým premostím na tretiu avizovanú otázku, ktorú vám chceme položiť. Myslíte si, že koalícia je ešte vôbec schopná dohody na tomto poste?“

(...)

moderátorka: „Uvidíme teda kedy a ako sa táto otázka vyrieši. My vám ďakujeme veľmi pekne za váš vhlad. To bol prezident Inštitútu pre verejné otázky pán Grigorij Mesežnikov. Ešte raz ďakujeme za váš čas a prajem ešte pekný deň. Dovidenia.“

Z formulácie a obsahu týchto otázok vyplýva, že vysielateľ, resp. moderátorka počas diskusie **nesprostredkovali žiadne, t. j. ani jedno stanovisko aktéra politickej súťaže, resp. politického sporu, na adresu ktorého sa hosť programu kriticky vyjadril**, a všetky otázky moderátorky boli formulované tak, že obsahovali iba dopyt moderátorky na názor hosta na nejakú tému, situáciu alebo udalosť (napr. dopyt na hodnotenie nejakej situácie alebo udalosti, na hodnotenie jej príčiny alebo na prognózu budúceho vývoja). Moderátorka hosťovi programu po vyslovení jeho hodnotenia následne nepoložila ani žiadnu doplňujúcu otázku, ktorá by v sebe obsahovala iné stanovisko alebo iné hodnotenie, napríklad stanovisko aktéra politickej súťaže alebo sporu, na adresu ktorého sa hosť programu vyjadril, ani nebolo stanovisko tohto aktéra politického sporu v programe sprostredkované iným spôsobom.

* * *

Účastník konania zaslal svoje vyjadrenie k oznámeniu o začatí správneho konania, ktoré bolo Rade doručené dňa 20. 12. 2024, a v ktorom uviedol okrem iného aj nasledovné:

„K uvedenému považujeme za nevyhnutné uviesť, že respondentom v predmetnom programe bol politológ, a nie zástupcovia akejkoľvek politickej strany, pri ktorých je možné predpokladať ich politické názory. Účelom programu bolo zhodnotenie aktuálneho politického diania z odborného politologického hľadiska. Grigorij Mesežnikov je ako bývalý zamestnanec Politologického kabinetu SAV a spoluzakladateľ Inštitútu pre verejné otázky považovaný za odborníka v oblasti politických vied. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na skutočnosť, že vysielateľ nevie dopredu predpokladať výsledné zhodnotenie prizvaného politológa na aktuálne politické dianie, na rozdiel od politicky angažovaných hostí.

V tejto súvislosti ďalej musíme uviesť, že pre verejnosť nie je pri takomto type respondentov relevantné, či zaznejú v programe aj iné politologické názory, keďže ide o analýzu politického diania práve toho jedného vybraného odborníka. Je teda potrebné pri posudzovaní zabezpečenia objektívnosti a nestrannosti programu rozlišovať medzi tým, či hosťami boli politológovia, pri ktorých je účelom zhodnotenie politického diania z ich odborného hľadiska, alebo politici, ktorí presadzujú svoje subjektívne politické presvedčenia.

Ďalej poukazujeme na skutočnosť, že v programe boli dodržané všetky bežné redakčné štandardy, čo si dovoľujeme podložiť tým, že otázky moderátorky boli objektívne a vychádzajúce z aktuálneho diania v danom čase. Moderátorka žiadnym spôsobom nenavádzala respondenta k odpovediam. Témy, ktoré boli diskutované v rámci predmetného programu, boli verejnosti známe, pričom verejnosti boli ľahko prístupné aj iné názory na diskutované témy z rôznych zdrojov. Nie je možné tvrdiť, že verejnosť nemala prístup a nebola oboznámená s inými názormi ako tými, ktoré odzneli v predmetnom programe. Ako príklad si dovoľujeme uviesť, že jednou z diskutovaných tém bola tlačová beseda premiéra, ktorú v ten istý deň účastník konania odvysielal v priamom prenose v plnom znení podobne, ako aj ostatné politické tlačové besedy v daný deň.

Rovnako nie je z časového, ani akéhokoľvek iného hľadiska možné prediskutovať každý pohľad a názor na dané témy, keďže názorov na diskutované témy môže byť nekonečne veľa a čas na vysielanie daného programu je obmedzený. Máme za to, že je potrebné vziať do úvahy, že respondentom bol politológ. Je nevyhnutné konštatovať, že aj keď politológovia a analytici stavajú svoje stanoviská na objektívnych základoch, výsledok ich analýzy bude vždy subjektívny. Vysielateľ a ani samotná moderátorka nevedia dopredu predpokladať výsledné zhodnotenie aktuálneho diania u týchto respondentov, a tak nie je možné zabezpečiť prezentovanie všetkých iných názorov na dané témy, ako napr. prizvať druhého politológa, keďže ani u druhého politológa by nebolo možné predpokladať jeho názor na dané témy.

Účastník konania v danom programe dodržal všetky požiadavky, ktoré sa kladú na zabezpečenie objektívnosti a nestrannosti programu a má za to, že neporušil § 25 písm. b) zákona o mediálnych službách. Na základe uvedeného má účastník konania za to, že nie je daný dôvod pre vedenie správneho konania a žiada, aby Rada predmetné konanie zastavila.“

K vyššie uvedenému vyjadreniu a argumentu účastníka konania, že je treba „rozlišovať medzi tým, či hosťami boli politológovia, pri ktorých je účelom zhodnotenie politického diania z ich odborného hľadiska, alebo politici, ktorí presadzujú svoje subjektívne politické presvedčenia“ je potrebné uviesť, že, ako bolo uvedené vyššie, hoci sa politológovia priamo nezúčastňujú politickej súťaže tak ako politici alebo členovia politických strán, môžu verejnú mienku a následne aj politickú súťaž ovplyvniť svojimi hodnoteniami, ktoré vyznievajú v prospech alebo v neprospech niektorej zo strán politickej súťaže, resp. politického sporu. Keďže aj politológovia môžu mať rôzne politické inklinácie, záujmy, hodnoty alebo môžu byť prepojení s politikou alebo politickými stranami formálnymi alebo neformálnymi väzbami, nemožno ich *a priori* považovať za absolútne nestranných odborníkov, ktorí „exaktne“ hodnotia politickú situáciu bez toho, aby do svojho hodnotenia vnášali svoje hodnoty a záujmy, pretože hodnotenie politickej situácie a udalostí je síce predmetom spoločenských vied (napr. politológie), ale nejde o exaktnú vedu, metódami ktorej by bolo možné dosiahnuť absolútne objektívne a ničím neskreslené hodnotenie politickej situácie a hodnotenia politickej situácie zo svojej podstaty nie sú exaktnou a presne merateľnou myšlienkovou operáciou, ale ide o hodnotiace úsudky, ktoré vychádzajú z hodnôt, postojov a skúseností každého takéhoto hosta programu. Ak by obsah diskusií s politológmi alebo politickými komentátormi nebol regulovaný z hľadiska dodržiavania objektivity, nestrannosti a vyváženosti, mohlo by dochádzať k zneužívaniu vysielacieho času v programoch aktuálnej publicistiky na prezentovanie jednostranných hodnotení a k ovplyvňovaniu politickej súťaže v prospech alebo neprospech niektorej zo strán alebo táborov politického zápasu.

Čo sa týka argumentu účastníka konania, že „verejnosti boli ľahko prístupné aj iné názory na diskutované témy z rôznych zdrojov“ a že „nie je možné tvrdiť, že verejnosť nemala prístup a nebola oboznámená s inými názormi ako tými, ktoré odzneli v predmetnom programe“, pričom účastník konania ako príklad uvádza, že „jednou z diskutovaných tém bola tlačová beseda premiéra, ktorú v ten istý deň účastník konania odvysielal v priamom prenose v plnom znení“, je potrebné uviesť, že z ustanovenia § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. možno vyvodiť povinnosť vysielateľa zabezpečiť objektivitu a nestrannosť (a teda aj vyváženosť) v rámci každého programu aktuálnej publicistiky. Podľa § 8 ods. 1 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. program je audiovizuálny komunikát „tvoriaci svojím obsahom, formou a funkciou uzavretý celok v rámci programovej služby vysielateľa“. V zmysle § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. je teda potrebné zabezpečiť objektivitu a nestrannosť v rámci každého programu, a teda v rámci každého uzavretého celku, a nie iba v rámci celej programovej služby. Argumentom, že pre verejnosť boli dostupné aj iné informačné zdroje, z ktorých sa mohla verejnosť oboznámiť aj s inými názormi a stanoviskami k diskutovaným témam, možno argumentovať iba v osobitných prípadoch, napríklad v prípade veľmi krátkych spravodajských príspevkov, do ktorých z ich povahy nie je možné zahrnúť relevantné stanoviská všetkých dotknutých strán alebo všetkých strán sporu (prípád týkajúci sa zabezpečenia vyváženosti vo veľmi krátkych tzv. flashových správach bol predmetom posudzovania Ústavného súdu SR v náleze sp. zn. II. ÚS 307/2014).

K argumentu účastníka konania, že „nie je z časového, ani akéhokoľvek iného hľadiska možné prediskutovať každý pohľad a názor na dané témy, keďže názorov na diskutované témy môže byť nekonečne veľa a čas na vysielanie daného programu je obmedzený“ treba uviesť, že zo zákonnej povinnosti objektivity, nestrannosti a vyváženosti nevyplýva, že v diskusnom programe aktuálnej publicistiky je potrebné prediskutovať každý existujúci pohľad alebo názor na témy, ktoré sú predmetom diskusie. Zo zákonnej povinnosti objektivity a nestrannosti nemožno vyvodiť, že vysielateľ je v diskusnom programe aktuálnej publicistiky vždy povinný sprostredkovať iný názor alebo stanovisko ku každému konkrétnemu kritickému vyjadreniu zo strany hosta programu na adresu inej osoby, napr. nejakého aktéra politickej súťaže. Podľa okolností konkrétneho prípadu môže napríklad postačovať aj sprostredkovanie stanoviska aktéra politickej súťaže k širšej téme, ktorá je predmetom diskusie s hosťom programu. Nie je teda možné konštatovať, že v každom prípade musí byť sprostredkovaný názor alebo stanovisko aktéra politickej súťaže ku každému hodnoteniu hosta programu na adresu tohto aktéra – to by totiž mohlo predstavovať príliš veľké a neprimerané bremeno kladené na vysielateľa, čo by mohlo neprimerane zasahovať do jeho slobody prejavu a práva na šírenie informácií. Ako bolo uvedené vyššie, keďže je ťažké presne stanoviť potrebnú mieru vyvažovania

vyjadrení hosta programu alebo presne stanoviť potrebný počet vyvažujúcich reakcií, resp. iných relevantných názorov, ktoré by mali odznieť v konkrétnom programe, v záujme zachovania slobody prejavu vysielateľa je potrebné rešpektovať istú mieru voľnej úvahy vysielateľa pri zabezpečovaní vyváženosti a rôznorodosti, resp. názorovej plurality programu. Navyše, ako bolo uvedené vyššie, z judikatúry súdov vyplýva, že požiadavky objektivity (a teda aj vyváženosti a rôznorodosti) nemožno uplatňovať mechanicky, ale uplatnenie týchto požiadaviek sa vždy musí prispôbiť špecifickým okolnostiam konkrétného prípadu. Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 3 Sžo 33/2013 uviedol: „*Pojmy objektivita a nestrannosť sú pružnými právnymi pojmami, ktoré nie je možné presne právne definovať, ich obsah sa môže meniť, býva podmienený okolnosťami prípadu, na ktorý sa aplikuje právna norma.*“ Pre vyslovenie porušenia povinnosti objektivity, nestrannosti a vyváženosti je však v predmetnom prípade rozhodujúca tá skutočnosť, že v predmetnom programe **Štúdio 24 nebolo sprostredkované žiadne, t. j. ani jedno stanovisko alebo názor dotknutého aktéra politickej súťaže, a to ani k niektorým zo širších tém, ktoré boli predmetom diskusie s hosťom programu.**

Čo sa týka časového priestoru, možno konštatovať, že v predmetnom programe *Štúdio 24*, ktorý trval vyše 20 minút, bol dostatočný časový priestor na sprostredkovanie názorov alebo stanovísk aktérov politickej súťaže, na adresu ktorých sa hosť programu kriticky vyjadroval, pričom vysielateľ má redakčnú slobodu zvoliť si spôsob sprostredkovania týchto názorov podľa svojho uváženia (ako príklad možno uviesť zahrnutie názoru dotknutého aktéra politickej súťaže do otázky moderátorky, zahrnutie tohto názoru do dopĺňajúcej otázky moderátorky alebo odvysielanie krátkeho zostrihu s vyjadrením dotknutého aktéra na tému, ktorá je predmetom diskusie, na ktorý by nadviazala otázka moderátorky a následne vyjadrenie hosta programu).

K argumentu účastníka konania, že „*vysielateľ a ani samotná moderátorka nevedia dopredu predpokladať výsledné zhodnotenie aktuálneho diania u týchto respondentov, a tak nie je možné zabezpečiť prezentovanie všetkých iných názorov na dané témy, ako napr. prizvať druhého politológa, keďže ani u druhého politológa by nebolo možné predpokladať jeho názor na dané témy*“ možno znovu podotknúť, že zo zákonnej povinnosti objektivity, nestrannosti a vyváženosti nevyplýva, že zo zákonnej povinnosti objektivity a nestrannosti nemožno vyvodiť, že vysielateľ je v diskusnom programe aktuálnej publicistiky vždy povinný sprostredkovať iný názor alebo stanovisko ku každému konkrétnemu kritickému vyjadreniu zo strany hosta programu na adresu inej osoby, napr. nejakého aktéra politickej súťaže. Takéto poňatie vyváženosti by bolo príliš mechanické a mohlo by neprimerane zasahovať do slobody prejavu vysielateľa. Ako bolo uvedené vyššie, podľa okolností konkrétného prípadu môže napríklad postačovať aj sprostredkovanie stanoviska aktéra politickej súťaže k širšej téme, ktorá je predmetom diskusie s hosťom programu. Zároveň je nevyhnutné uviesť, že názory jednotlivých politológov na aktuálne témy sú často známe, napr. z ich predchádzajúcich vyjadrení na obdobné témy alebo jednotlivé politické strany a ich činnosť. Moderátorka teda mohla dôvodne predpokladať, ako bude približne hosť na jej otázky reagovať a podľa toho zabezpečiť vyváženosť diskusie.

* * *

Vzhľadom na vyššie uvedené možno konštatovať, že problematickou skutočnosťou v predmetnom programe *Štúdio 24* nebola skutočnosť, že otázky moderátorky položené hosťovi programu obsahovali iba dopyt moderátorky na názor hosta na nejakú tému, situáciu alebo udalosť (napr. dopyt na hodnotenie nejakej situácie alebo udalosti, na hodnotenie jej príčiny alebo na prognózu budúceho vývoja) a následne moderátorka hosťovi nechala voľný priestor na vyslovenie jeho hodnotenia, ale problematickou bola práve skutočnosť, že v predmetnom programe odzneli **kritické vyjadrenia a hodnotenia hosta programu vyznievajúce v neprospech určitých aktérov politickej súťaže** (predsedu vlády Roberta Fica, prezidenta Petra Pellegriniho, strán vládnej koalície), ktoré mohli mať vplyv na verejnú mienku a následne aj na politickú súťaž, **pričom nebolo sprostredkované žiadne, t. j. ani jedno stanovisko ani jedného aktéra politickej súťaže, na adresu ktorého sa hosť programu kriticky vyjadril, a to nielen prostredníctvom otázok alebo reakcií moderátorky, ale ani iným**

spôsobom a tým nebola zabezpečená pluralita, vyváženosť a rôznorodosť názorov v programe. Napriek tomu, že predmetný program *Štúdio 24* je programom aktuálnej publicistiky, na ktorú sa v zmysle vyššie uvedenej judikatúry nevzťahujú požiadavky na objektivitu a vyváženosť v tak intenzívnej a prísnej miere, ako na príspevky, ktoré sú svojou povahou spravodajské, a kde je potrebné rešpektovať väčšiu mieru redakčnej slobody vysielateľa, predmetný príspevok vzhľadom na to, že v ňom nebolo nijakým spôsobom sprostredkované žiadne stanovisko žiadneho aktéra politickej súťaže, na adresu ktorého sa hosť programu kriticky vyjadril, nesplnil ani menej prísne požiadavky kladené na príspevky takejto povahy.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené východiská a závery možno konštatovať, že odvysielaním programu *Štúdio 24* na programovej službe JOJ 24 dňa 23. 8. 2024 o cca 17:33 hod. prišlo zo strany účastníka konania **k porušeniu povinnosti zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť spravodajského programu podľa § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z.**

* * *

K posúdeniu ústavnosti obmedzenia slobody prejavu vysielateľa a k aplikácii ústavného testu proporcionality pri obmedzení slobody prejavu možno uviesť, že sloboda prejavu, zakotvená v čl. 26 Ústavy SR, patrí medzi základné politické práva v právnom poriadku každej demokratickej spoločnosti. Podľa Čl. 26 ods. 1 Ústavy SR *„Sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.“* Podľa Čl. 26 ods. 2 Ústavy SR *„Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povoľovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.“*

Avšak sloboda prejavu nie je bez hraníc, t. j. nemá absolútny charakter. Ústava SR v čl. 26 ods. 4 ustanovuje možnosť obmedzenia slobody prejavu a práva na vyhľadávanie a šírenie informácií, a to nasledovne: *„Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.“* V prípade vzájomného konfliktu ústavou garantovaných práv Ústavný súd SR vo svojej doterajšej judikatúre už viackrát zdôraznil, že každý konflikt vo vnútri systému základných práv a slobôd (resp. ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodných zmlúv o ľudských právach a základných slobodách) treba riešiť prostredníctvom zásady ich spravodlivej rovnováhy (IV. ÚS 362/09, PL. ÚS 22/06, m. m. PL. ÚS 6/04, III. ÚS 34/07).

Všetky základné práva a slobody sa chránia len v takej miere a rozsahu, kým uplatnením jedného práva alebo slobody nedôjde k neprimeranému obmedzeniu, či dokonca popretiu iného práva alebo slobody (IV. ÚS 362/09, PL. ÚS 7/96). Z toho vyplýva, že sloboda prejavu je garantovaná len do tej miery, pokiaľ v neprimeranom rozsahu nezasahuje do základných práv a slobôd a právom chránených záujmov iných, prípadne do iných záujmov chránených právnym poriadkom krajiny. V takých prípadoch je nutné hovoriť o jej obmedzení a výnimkách, kedy je potrebné zasiahnuť do slobody prejavu.

Z citovaného ustanovenia Ústavy SR vyplýva, že slobodu prejavu je možné obmedziť na základe kumulatívneho splnenia troch podmienok. Obmedzenie slobody prejavu musí

- vyplývať zo zákona (požiadavka legality),
- sledovať legitímny cieľ (požiadavka legitimacy), ktorý vyplýva z ustanovenia čl. 26 ods. 4 Ústavy SR,
- byť nevyhnutné v demokratickej spoločnosti (požiadavka proporcionality).

Ústava SR za legitímny cieľ obmedzenia slobody prejavu považuje ochranu **práv a slobôd iných**, bezpečnosť štátu, verejného poriadku a ochranu verejného zdravia, mravnosti. Z uvedeného vyplýva,

že obmedzenie slobody prejavu je možné z dôvodu ochrany verejného záujmu, ako aj ochrany individuálnych záujmov.

Ustanovenie § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. predstavuje zákonné obmedzenie slobody prejavu.

Vzhľadom na mienkotvorný charakter médií, a to najmä spravodajských programov a programov aktuálnej publicistiky, je nanajvýš oprávnená zákonná požiadavka, aby bolo divákom, ako pasívnym recipientom informácií, umožnené prijímať objektívne informácie podané nestranným spôsobom, spomedzi ktorých si môžu vybrať a utvoriť si pre danú otázku svoj vlastný názor. Význam zákonnej povinnosti zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť v rámci spravodajského programu a cieľ zákonného obmedzenia slobody prejavu je teda treba vidieť v ochrane verejného záujmu a práva verejnosti byť objektívne informovaný s možnosťou utvoriť si na predmetnú tému alebo kauzu vlastný názor. Podmienka legality a legitimacy obmedzenia slobody prejavu je teda naplnená.

Sloboda prejavu a právo na šírenie informácií je zakotvené aj v Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“). Podľa čl. 10 ods. 1 Dohovoru *„Každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam.“* Legitímne ciele obmedzenia slobody prejavu sú stanovené v čl. 10 ods. 2 Dohovoru, ktorý znie: *„Výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti alebo verejnej bezpečnosti, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo **práv iných**, zabráneniu úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci.“*

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že je legítimne obmedziť slobodu prejavu aj pri zabezpečovaní objektívnosti a nestrannosti spravodajských programov a programov aktuálnej publicistiky. Ako už bolo uvedené vyššie, Európsky súd pre ľudské práva v rozhodnutí vo veci *Manole a iní v. Moldavsko* (rozhodnutie zo 17. 9. 2009) uviedol, že skutočné a účinné uplatňovanie slobody prejavu nezávisí len od povinnosti štátu nezasahovať do slobody prejavu, ale môže od neho vyžadovať, aby prijal pozitívne ochranné opatrenia, pričom vzhľadom na význam slobody prejavu *„štát musí byť konečným garantom plurality“*. V tomto rozhodnutí Európsky súd pre ľudské práva tiež uviedol, že štát má povinnosť zabezpečiť, aby *„verejnosť mala prostredníctvom televízie a rozhlasu prístup k nestranným a presným informáciám a ku škále názorov a komentárov, odrážajúcich okrem iného rôznorodosť politických názorov v krajine“*. Európsky súd pre ľudské práva v rozhodnutí vo veci *NIT S.R.L. v. Moldavsko* (rozhodnutie Veľkej komory z 5. 4. 2022) uviedol, že *„ako sa uvádza v odporúčaní Výboru ministrov CM/Rec (2007)2 o pluralite médií a rozmanitosti mediálneho obsahu...“, „pluralizmus informácií a rozmanitosť mediálneho obsahu nebudú automaticky zaručené znásobením prostriedkov komunikácie ponúkaných verejnosti“*. Vyžaduje sa zaručenie rozmanitosti celkového obsahu programu, čo najviac odrážajúceho rôznorodosť názorov, s ktorými sa možno stretnúť v spoločnosti, na ktorú sú programy zamerané.“

Európsky súd pre ľudské práva v rozhodnutí vo veci *NIT S.R.L. v. Moldavsko* uviedol, že účelom sankcie uloženej vysielateľovi bola *„potreba zachovať prístup verejnosti k nestrannému, dôveryhodnému a rozmanitému politickému prejavu prostredníctvom televíznych spravodajských programov“*, pričom *„cieľ zásahu v tomto prípade bol legítimný podľa tretej vety článku 10 ods. 1“* Dohovoru a zásah tiež *„zodpovedal legítimnému cieľu ochrany „práv iných“, na ktorý odkazuje druhý odsek článku 10“* Dohovoru. Európsky súd pre ľudské práva v rozhodnutí vo veci *ATV Zrt v. Maďarsko* (rozhodnutie z 28. 4. 2020) uviedol, že opatrenie obmedzujúce slobodu prejavu vysielateľa *„bolo určené na zabezpečenie práva publika na vyvážené a nezaújaté informovanie o veciach verejného záujmu v spravodajských programoch, a teda sledovalo cieľ „ochrany práv iných““*. Európsky súd pre ľudské práva taktiež v rozhodnutí vo veci *Animal Defenders International v. Spojené kráľovstvo* (rozhodnutie

Veľkej komory z 22. 4. 2013) uviedol, že obmedzenie slobody prejavu s cieľom zachovania nestrannosti vysielania o veciach verejného záujmu „zodpovedá legitímnemu cieľu ochrany „práv iných“, na ktorý odkazuje druhý odsek článku 10“ Dohovoru.

Požiadavku proporcionality je potrebné zohľadniť pri výklade a aplikácii konkrétnych zákonných ustanovení v konkrétnom prípade a pri rozhodovaní, či existujúci skutkový stav možno subsumovať pod konkrétne zákonné ustanovenie, a taktiež pri ukladaní sankcie. V súlade s požiadavkou proporcionality je teda potrebné ustanovenie § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. a ďalšie ustanovenia zákona vykladať takým spôsobom, aby to bolo v súlade s ústavným právom na slobodu prejavu a ústavnými podmienkami jeho obmedzenia.

V tomto konkrétnom prípade je sloboda prejavu obmedzená v dôsledku vyvedenia administratívnoprávnej zodpovednosti za porušenie povinnosti vysielateľa zabezpečiť objektivitu a nestrannosť spravodajského programu, sledujúc legitímny cieľ - ochranu práva verejnosti byť objektívne a nestranné informovaný o veciach verejného záujmu a o spoločensky relevantných témach.

Zohľadniac celkové spracovanie a obsah predmetného programu a skutočnosť, že povinnosť odvysielania alebo sprostredkovania stanoviska politických strán alebo predstaviteľov politických strán v predmetnom príspevku, resp. povinnosť odvysielania iných relevantných názorov či relevantných stanovísk alebo protiargumentov nepredstavuje neprimeraný zásah do tvorby a vysielania programov aktuálnej publicistiky, a vzhľadom na povahu sankcie, ktorou je upozornenie na porušenie zákona a ktoré nemá ekonomický dopad na účastníka konania, je zásah do slobody prejavu účastníka konania proporcionálny a ústavne prípustný. Sankcia za porušenie ustanovenia § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. – upozornenie na porušenie zákona – je preto obmedzením práva vysielateľa na slobodu prejavu a šírenie informácií, ktoré je z ústavného hľadiska proporcionálne a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti na ochranu práv a slobôd iných.

* * *

Vo všeobecnosti, skutková podstata správnych deliktov podľa zákona č. 264/2022 Z. z. sa skladá z troch obligatórnych znakov – subjekt, objekt a objektívna stránka. Zákon č. 264/2022 Z. z. na žiadnom mieste neustanovuje povinnosť skúmať, či bol skutok, ktorý je správnym deliktom, spáchaný zavinene, teda úmyselne alebo z nebanlivosti. Vzhľadom na povahu správnych deliktov podľa zákona č. 264/2022 Z. z., ktoré možno doktrinálne zaradiť do kategórie správnych deliktov právnických osôb a fyzických osôb podnikateľov, resp. v osobitných prípadoch iných správnych deliktov fyzických osôb postihovaných bez ohľadu na zavinenie, možno konštatovať, že administratívnoprávna zodpovednosť deliktuálne zodpovedného subjektu podľa zákona č. 264/2022 Z. z. je objektívnou zodpovednosťou. Zákon č. 264/2022 Z. z. na rozdiel od zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov neumožňuje Rade pričítať právnickej osobe zavinenie fyzickej osoby, ktorá porušila právnu povinnosť uloženú právnickej osobe (napr. štatutárny orgán). Vzhľadom na absenciu liberačných dôvodov, na základe ktorých by bolo možné zbaviť sa v odôvodnených prípadoch zodpovednosti za správny delikt, možno administratívnoprávnu zodpovednosť podľa zákona č. 264/2022 Z. z. považovať za absolútne objektívnu. Okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu správneho deliktu môžu byť zohľadnené pri ukladaní sankcie.

* * *

ZÁVER:

Na základe uvedených skutočností Kancelária Rady pripravila vyššie uvedený návrh uznesenia.